



*Bijbelcommentaar op Johannes; blz. 383-427*

## **Bijbelcommentaar**

door E.G. White  
Page 1126 Blz. 383

### **Johannes**

#### **Hoofdstuk 1:**

Vers 1-3. (Spreuken 8:22-27; Romeinen 9:5; Filippenzen 2:6; Kolossenzen 1:15-17; Hebreëen 1:8) **De Eeuwigheid van Christus.** -- Als Christus alle dingen heeft gemaakt, bestond Hij vóór alle dingen. De woorden, in verband hiermee gesproken, zijn zo beslist, dat niemand behoeft te twijfelen. Christus was in werkelijkheid, in de ware zin van het woord God. Hij was van alle eeuwigheid af bij God, over alles God, gezegend tot in eeuwigheid.

De Heere Jezus Christus, de Goddelijke Zoon van God, bestond van eeuwigheid af als een aparte Persoon, en toch één met de Vader. Hij was de overweldigende heerlijkheid van de hemel. Hij was Aanvoerder van de hemelse wezens en de aanbiddende hulde van de engelen aanvaardde Hij als Hem rechtens toekomende. Dit was geen beroven van God (Spreuken 8:22-27 aangehaald).

Er schuilt licht en heerlijkheid in de Waarheid dat Christus één was met de Vader eer de fundamenten van de aarde gelegd werden. Dit is het licht dat in het duister schijnt en dat maakt dat het van Goddelijke en oorspronkelijke heerlijkheid straalt. Deze waarheid, die in zichzelf oneindig verborgen is, maakt andere mysterieuze en anderszins onbegrijpelijke waarheden duidelijk, terwijl ze gehuld is in een niet te benaderen en niet te bevatten licht (RH 5 april, 1906).

Vers 1-3, 14 (Filippenzen 2:5-8; Kolossenzen. 2:9; Hebreëen 1:6, 8; 2:14-17; Zie EGW over Markus 15:6). **Een Goddelijk-Menselijke Heiland.** -- De apostel wil onze aandacht van onszelf afkeren en vestigen op de Schepper van ons heil. Hij houdt ons Zijn beide naturen voor, Zijn Goddelijke en menselijke natuur. Hier volgt de omschrijving van de Goddelijke: *"Die in de gestalte Gods zijnde, het Gode gelijk zijn niet als een roof heeft geacht."* Hij was de *"afstraling Zijner heerlijkheid en de afdruk van Zijn wezen."* Nu van het menselijke: Hij *"is de mensen gelijk geworden:"*

Page 1126-1127 Blz. 384

*en in Zijn uiterlijk als een mens bevonden, heeft Hij Zich vernederd en is gehoorzaam geworden tot de dood, ja, tot de dood des kruises."* Vrijwillig nam Hij de menselijke natuur op Zich. Het was Zijn eigen daad, met Zijn eigen instemming. Hij bekleedde Zijn Goddelijkheid met menselijkheid. Al die tijd was Hij God, maar verscheen niet als God. Hij omhulde het vertoon van de Godheid, Die aanbidding had gevraagd en Die de bewondering van heel Gods universum opriep. Hij was God terwijl Hij op aarde was, maar ontdeed Zich van Gods gedaante en nam in plaats daarvan de gedaante en gelijkenis van een mens aan. Hij leefde als een mens op aarde. Terwille van ons is Hij arm geworden, opdat wij door Zijn armoede rijk zouden worden. Hij legde Zijn heerlijkheid en majesteit af. Hij was God, maar de heerlijkheid van Gods gedaante legde Hij voor een tijd af. Hoewel Hij in armoede onder de mensen wandelde, terwijl Hij Zijn zegeningen verspreidde waar Hij ging, zouden op Zijn woord legioenen engelen hun Verlosser omgeven en Hem hulde bewijzen. Maar Hij



*Bijbelcommentaar op Johannes; blz. 383-427*

ging rond op aarde zonder te worden herkend en beleden, slechts enkele uitzonderingen daar gelaten. De atmosfeer was besmet door zonde en de vloek, in plaats van lofliederen. Zijn deel bestond uit armoede en vernedering. Terwijl Hij Zijn werk van barmhartigheid deed om de zieken te helpen, de verslagenen op te heffen, noemde nauwelijks een stem Hem zalig en de voornaamsten van het volk gingen verachtelijk aan Hem voorbij.

Stel dit tegenover de rijkdom van heerlijkheid, de overvloedige lof afkomstig van onsterfelijke tongen, de miljoenen prachtige stemmen in Gods universum, in liederen van aanbidding. Maar Hij vernederde Zich en nam het sterfelijke op Zich. Als lid van het mensdom was Hij sterfelijk; maar als God was Hij de Bron van leven voor de wereld. In Zijn Goddelijkheid had Hij altijd het naderen van de dood kunnen tegengaan en had kunnen weigeren zich daardoor te laten beheersen; maar vrijwillig legde Hij Zijn leven af om daardoor leven en onsterfelijke aan het licht te brengen. Hij droeg de zonden van de wereld en onderging de straf die als een berg op Zijn Goddelijke ziel drukte. Hij gaf Zijn leven op als offer, opdat de mens de eeuwige dood niet zou sterven. Hij stierf, niet omdat Hij moest sterven, maar uit eigen vrije wil. Dit was nederigheid. Alle schatten van de hemel werden in één enkele gave uitgegoten om de gevallen mens te redden. Hij bracht in Zijn menselijke natuur alle levengevende energie, die mensen nodig zullen hebben en moeten ontvangen.

Een wondere combinatie van mens en God! Hij had Zijn menselijke natuur kunnen helpen om aan de aanvallen van ziekte weerstand te bieden door vitaliteit en onvergankelijke levenskracht van Zijn Goddelijke natuur aan de menselijke natuur te geven. Maar Hij vernederde Zich tot de menselijke natuur. Hij deed dit, opdat de Schrift vervuld zou worden; en Gods Zoon verwerkelijkte het plan, in het bewustzijn van alle stappen in

Page 1127 Blz. 385

Zijn vernedering, wetend dat Hij moest afdalen om verzoening te doen voor de zonden van een veroordeelde, kreunende wereld. Welk een vernedering was dit! Engelen stonden verbaasd. Geen tong kan het beschrijven; het gaat de verbeelding te boven. Het eeuwige Woord stemde toe om mens te worden! God werd mens! Dit was een wonderlijke vernedering.

Maar Hij moest nog dieper gaan; de mens moest zich als mens verootmoedigen om beledigingen, smaad, schandelijke beschuldigingen en mishandeling te verdragen. Op Zijn eigen grondgebied scheen voor Hem geen veilige plaats te zijn. Hij moest terwille van Zijn leven van de ene plaats naar de andere vluchten. Hij werd verraden door één van Zijn discipelen. Hij werd verloochend door één van Zijn vurigste volgelingen. Hij werd bespot. Hij werd gekroond met een doornenkroon. Hij werd gezeseld. Hij werd gedwongen Zijn eigen kruis te dragen. Hij was niet ongevoelig voor deze verachting en smaad. Hij onderwierp Zich, maar o! Hij voelde de bitterheid zoals geen ander wezen die kon voelen. Hij was zuiver, heilig en onbesmet en toch werd Hij als een misdadiger beschouwd. De aanbiddelijke Verlosser daalde neer vanuit de hoogste positie. Hij vernederde Zich van stap tot stap om te sterven - maar welk een dood! Het was de schandelijkste, de wreedste dood aan het kruis, als een boosdoener. Hij stierf niet als een held in de ogen van de mensen, met eer beladen, als mannen in de strijd. Hij stierf als een veroordeelde misdadiger, opgehangen tussen hemel en aarde - Hij stierf de langzame dood van de schande, blootgesteld aan de hoon en de smaad van een ontaarde, met misdaad beladen,



*Bijbelcommentaar op Johannes; blz. 383-427*

lasterende menigte! *"Allen die Mij zien, bespotten Mij, zij steken de lip uit, zij schudden het hoofd."* Psalm 22:8. Hij werd gerekend met de overtreders, Hij stierf onder smaad en Zijn verwanten naar het vlees verloochenden Hem. Zijn moeder aanschouwde Zijn vernedering en Hij was gedwongen te zien hoe een zwaard door haar ziel ging. Hij verdroeg het kruis, verachtte de schande. Hij achtte het gering met het oog op de resultaten die Hij bewerkstelligde, niet alleen voor de inwoners van deze kleine wereld, maar voor het gehele universum, voor elke door God geschapen wereld.

Christus moest sterven als Plaatsvervanger voor de mens. De mens was een misdadiger, ter dood veroordeeld wegens het overtreden van Gods wet, als verrader, als opstandeling; daarom moest een Plaatsvervanger voor de mens sterven als boosdoener, omdat Hij in de plaats stond van de verraders, terwijl al hun bijeenvergaarde zonden op Zijn Goddelijke ziel drukten. Het was niet genoeg dat Jezus stierf om aan de eisen van een verbroken wet te voldoen, Hij stierf een schandelijke dood. De profeet geeft Zijn woorden aan de wereld: *"Ik heb Mijn gelaat niet verborgen voor schande."*

Kunnen de mensen ook nog maar het minste gevoel van verheffing hebben bij het overdenken van dit alles? Kunnen zij, als

Page 1128 Blz. 386

zij het leven, het lijden en de vernederingen van Christus nagaan, hun trotse hoofd opheffen alsof zij geen beproevingen, geen schande, geen vernederingen behoeften te dragen? Ik zeg tot de volgelingen van Christus: Zie naar Golgotha en krijg een kleur van schaamte over uw naar uw eigen mening belangrijke gedachten. Al deze vernederingen van de Majesteit van de hemel waren voor schuldige, veroordeelde mensen. Hij daalde steeds dieper af in Zijn vernedering tot Hij niet dieper kon gaan, om de mens op te heffen uit zijn morele ontaarding. Dit alles was voor u, die streeft naar de macht - die streeft naar menselijke lof, naar menselijke verheffing; u, die bang bent dat u niet alle respect van de mensen zult ontvangen waarop u meent recht te hebben. Is dat christelijk?

*"Dit gevoelen zij in u, hetwelk ook in Christus Jezus was."* Hij stierf om verzoening te doen en een voorbeeld te worden voor iedereen die Zijn discipel wil zijn. Zal er zelfzucht opkomen in uw hart? En zullen zij, die Jezus, het grote Voorbeeld, niet voor ogen hebben, uw verdiensten prijzen? U hebt geen enkele verdienste, tenzij deze komen door Jezus Christus. Moet u trots koesteren nadat u gezien hebt hoe de Godheid Zich heeft vernederd, Zich toen als mens heeft vernederd, tot Hij niet dieper kon afdalen? *"Verwondert u, gij hemelen"*, en verbaast u, gij inwoners der aarde, over het feit dat onze Heer zo zou worden behandeld. Welk een verachting! Welk een boosheid! Welk een vormendienst! Welk een trots! Wat een inspanning de mens te verheffen en zichzelf te verheerlijken, terwijl de Heere der heerlijkheid zich vernederde, zielsangst leed en de schandelijke dood aan het kruis voor ons is gestorven! (RH 4 sept., 1900).

Christus had niet naar deze aarde kunnen komen met de heerlijkheid die Hij in de hemel bezat. Zondige mensen zouden dat gezicht niet hebben kunnen verdragen. Hij verhulde Zijn Goddelijkheid met het gewaad van menselijkheid, maar Hij deed geen afstand van Zijn Goddelijkheid. Hij kwam als een Goddelijk-menselijke Heiland om aan het hoofd van het gevallen mensdom te staan, om deel te hebben aan hun leven van kind tot volwassene (RH 15 juni, 1905).



*Bijbelcommentaar op Johannes; blz. 383-427*

Christus had Zijn Goddelijkheid niet verwisseld voor menselijkheid; maar Hij had Zijn Goddelijkheid bekleed met menselijkheid (RH 29 okt., 1895).

(Johannes 14:30; Lukas 2:31-35; 1 Korinthe 15:22, 45; Hebreëen 4:15). Weest voorzichtig, uiterst voorzichtig als u het hebt over de menselijke natuur van Christus. Houdt Hem niet voor aan de mensen als een mens met de neiging tot zondigen. Hij is de tweede Adam. De eerste Adam werd als een zuiver zondeloos wezen geschapen, zonder een spoor van zonde in zich; hij was geschapen naar Gods beeld. Hij kon vallen, en is gevallen door overtreding. Als gevolg van zijn zonde is zijn nageslacht geboren met geërfde neigingen tot ongehoorzaamheid. Maar Christus was de eniggeboren Zoon

Page 1128-1129 Blz. 387

van God. Hij nam de menselijke natuur op Zich en werd in alle dingen verzocht zoals de menselijke natuur wordt verzocht. Hij had kunnen zondigen; Hij had kunnen vallen, maar voor geen enkel ogenblik was er in Hem een boze neiging. Hij werd in de woestijn door verzoeken omringd, zoals Adam in het paradijs werd verzocht.

Vermijdt elke vraag met betrekking tot de menselijkheid van Christus die de kans geeft, verkeerd te worden begrepen. De waarheid ligt heel dicht naast de aanmatiging. Als u spreekt over de menselijkheid van Christus, moet u heel voorzichtig zijn met elke uitspraak, opdat aan uw woorden niet meer betekenis wordt gegeven dan ze bedoelen en u op deze wijze een duidelijk begrip van menselijkheid, verbonden met Zijn Goddelijkheid verliest of vervaagt. Zijn geboorte was een wonder van God; want de engel zei: *“En zie, gij zult bevrucht worden, en een Zoon baren, en zult Zijn naam heten JEZUS. Deze zal groot zijn, en de Zoon des Allerhoogsten genaamd worden; en God, de Heere, zal Hem den troon van Zijn vader David geven. En Hij zal over het huis Jakobs Koning zijn in der eeuwigheid, en Zijns Koninkrijks zal geen einde zijn. En Maria zeide tot den engel: Hoe zal dat wezen, dewijl ik geen man bekenne? En de engel, antwoordende, zeide tot haar: De Heilige Geest zal over u komen, en de kracht des Allerhoogsten zal u overschaduwen; daarom ook, dat Heilige, Dat uit u geboren zal worden, zal Gods Zoon genaamd worden.”* Lukas 1: 31-35

Deze woorden hebben geen betrekking op enig menselijk wezen, met uitzondering van de Zoon van de oneindige God. Laat nooit ook maar in het geringste op de menselijke geest de indruk achter dat een spoor van, of zelfs de neiging tot verderf op Christus rustte, of dat Hij ook maar in het minste toegaf aan het verderf. Hij werd in alle dingen als mens verzocht; toch wordt Hij *“het Heilige”* genoemd.- Het is een mysterie, dat aan stervelingen niet wordt duidelijk gemaakt, dat Christus in alle dingen verzocht kon worden gelijk als wij, en dat Hij toch zondeloos kon zijn. Wat geopenbaard is, is voor ons en voor onze kinderen, maar laat ieder mens gewaarschuwd zijn om Christus niet volledig menselijk te maken zoals wijzelf zijn; want dat is onmogelijk. Wij behoeven niet de juiste tijd te weten waarop de menselijkheid zich met de Goddelijkheid verbond. Wij moeten onze voet vastzetten op de Rots Jezus Christus, als God, geopenbaard in menselijkheid.

Ik merk dat er gevaar bestaat in het benaderen van onderwerpen die stil staan bij de menselijkheid van de Zoon van de oneindige God. Hij heeft Zichzelf vernederd toen Hij zag dat Hij in gedaante was als een mens, opdat Hij de kracht zou begrijpen van alle verzoeken waaraan de mensen blootstaan.



*Bijbelcommentaar op Johannes; blz. 383-427*

De eerste Adam is gevallen; de tweede Adam klemde Zich vast aan God en Zijn Woord onder de moeilijkste omstandigheden

Page 1129 Blz. 388

en Zijn geloof in de goedheid, genade en liefde van Zijn Vader wankelde geen moment. *"Er staat geschreven"* was Zijn verdedigingswapen en het is het zwaard des Geestes, dat ieder mens moet gebruiken. *"Van nu aan zal Ik niet veel meer met u spreken: want de overste dezer wereld komt, en heeft aan Mij niets"* - niets dat aan de verzoeking gehoor geeft. Bij geen enkele gelegenheid was er een reactie op Zijn talrijke verzoeken. Niet één keer begaf Christus Zich op het terrein van satan om hem voordeel te verschaffen, satan vond in Hem niets dat zijn aanvallen ondersteunde (Brief 8, 1895).

(Mattheüs 27:54; 1 Timotheüs 3:16). Maar hoewel de Goddelijke heerlijkheid van Christus een tijd lang omhuld en verborgen was door de menselijkheid die Hij op Zich had genomen, hield Hij niet op, God te zijn toen Hij mens werd. Het menselijke nam de plaats van het Goddelijke niet in, evenmin als het Goddelijke in de plaats van het menselijke kwam. De beide uitdrukkingen "menselijk" en "Goddelijk" waren in Christus hecht en onverbreekbaar verbonden; toch bezaten ze een afzonderlijke persoonlijkheid. Hoewel Christus Zich vernederde door mens te worden, bleef Hij toch God. Zijn Goddelijkheid kon niet verdwijnen terwijl Hij getrouw en waarachtig was aan Zijn loyaliteit. Omvangen door smart, lijden en zedelijk verderf, veracht en verworpen door het volk aan wie de woorden Gods waren toevertrouwd, kon Jezus toch van Zichzelf spreken als de Zoon des mensen in de hemel. Hij stond klaar om Zijn Goddelijke heerlijkheid weer op Zich te nemen als Zijn werk op aarde gedaan was.

Er waren gelegenheden waar Jezus in menselijke gedaante naar voren kwam als de Zoon van God. De Goddelijkheid straalde door de menselijkheid en was zichtbaar voor de spottende priesters en oversten. Werd dit erkend? Sommigen erkenden dat Hij de Christus was, maar het merendeel van hen, die bij deze gelegenheden wel moesten zien dat Hij de Zoon van God was, weigerde Hem aan te nemen. Hun blindheid kwam overeen met hun vastbesloten weerstand tegen de overtuiging.

Als de innerlijke heerlijkheid van Christus naar buiten kwam, was deze zo intens dat Zijn zuivere en volmaakte menselijkheid deze niet kon verbergen. De schriftgeleerden en Farizeeën erkenden Hem niet openlijk, maar hun vijandschap en haat werden tot zwijgen gebracht als Zijn majesteit naar voren kwam. Hoewel de waarheid verduisterd was door een omhulsel van vernedering, sprak ze met onmiskenbare bewijzen tot ieder hart. Dit bracht Christus er toe te zeggen: *"Gij weet wie Ik ben."* Mensen en duivelen werden door de uitstraling van Zijn heerlijkheid gedwongen te erkennen: *"Waarlijk, Deze is de Zoon van God."* Op deze wijze werd God verheerlijkt; zo werd Christus verheerlijkt (ST 10 mei, 1899).

Christus verliet Zijn plaats in de hemel en kwam naar deze aarde om het leven van de mensen te leven. Dit offer bracht

Page 1129-1130 Blz. 389

Hij om te laten zien dat satans aanklacht tegen God vals is - dat het voor de mens mogelijk is om de wetten van Gods Koninkrijk te gehoorzamen. Hoewel Hij aan de Vader gelijk was, geëerd en aanbeden werd door de engelen, vernederde Christus Zichzelf ten behoeve van ons en kwam naar deze aarde om een leven van nederigheid





*Bijbelcommentaar op Johannes; blz. 383-427*

en armoede te lijden - om een Man van smarten te zijn, vertrouwd met leed. Toch lag het stempel van Goddelijkheid op Zijn menselijkheid. Hij kwam als een Goddelijke Leraar om mensen op te heffen, om hun lichamelijke, mentale en geestelijke bekwaamheid te vergroten.

Er is niemand die een verklaring kan geven van het mysterie van de menswording van Christus. Toch weten wij dat Hij naar deze aarde is gekomen en dat Hij als mens onder de mensen heeft geleefd. De mens Jezus Christus was niet de Heere, God Almachtig, en toch waren Christus en de Vader één. De Godheid bezweek niet onder de kwellende pijniging van Golgotha, toch is het niettemin waar dat *"God de wereld zo lief had, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat een ieder, die in Hem gelooft, niet zou verderven, maar eeuwig leven zou hebben."*

Op alle mogelijke manieren trachtte satan te verhinderen dat Jezus Zich ontwikkelde als een volmaakt kind, een vlekkeloze man, een heilig werk zou doen en een onberispelijk offer zou brengen. Maar hij werd verslagen, hij kon Jezus niet tot zonde verleiden, hij kon Hem niet ontmoedigen of Hem verdrijven van het werk waarvoor Hij naar deze aarde was gekomen. Van de woestijn tot Golgotha sloeg de storm van satans woede op Hem neer, maar hoe onbarmhartiger deze werd, des te vaster klemde Gods Zoon Zich vast aan de hand van Zijn Vader en Hij ging verder op het met bloed bevlekte pad (MS 140, 1903).

Toen Jezus de menselijke natuur aannam en in gedaante als een mens werd, bezat Hij een volledig menselijk gestel. Zijn behoeften waren die van een mens. In Zijn lichamelijke behoeften moest worden voorzien. Lichamelijke vermoeidheid moest rust vinden: Door tot de Vader te bidden, kreeg Hij kracht voor de taak en de beproevingen (Brief 32, 1899).

(Johannes 10:18; 17:3) **Het Leven van Christus Niet Geleend.** -- *"In het Woord was Leven, en het Leven was het Licht der mensen."* Hier wordt geen fysiek leven bedoeld, maar eeuwig leven, het leven dat uitsluitend God toebehoort. Het Woord, dat bij God was, en dat God was, had dit leven. Fysiek leven is iets, dat iedereen ontvangt. Het is niet eeuwig of onsterfelijk; want God, de Levengever, neemt het terug. De mens heeft geen controle over zijn leven. Maar het leven van Christus was niet geleend. Niemand kan Hem dit leven ontnemen. *"Ik leg Mijn leven af,"* zei Hij. In Hem was oorspronkelijk, niet geleend leven. De mens bezit dit leven niet van zichzelf. Hij kan het alleen bezitten in Christus. Hij kan het niet verdienen; het wordt hem gegeven als een vrije gave als hij in Christus als zijn persoonlijke Heiland

Page 1130 Blz. 390

wil geloven. *"Dit is het eeuwige leven, dat zij U kennen, de Enige Waarachtige God, en Jezus Christus, die Gij gezonden hebt."* Johannes 17:3. Dit is de open Bron voor de wereld (ST 13 febr., 1912).

Vers 12,13. Zie EGW over 2 Korinthe 5:17. (Filippenzen 2:6-8; Kolossenzen 1:26, 27; 2:9; Hebreeën 1:3; 2:14-18; zie EGW over Lukas 2:40, 52). -- **De Menswording een Onoorgrondelijk Mysterie.** – Bij het overdenken van de menswording van Christus in menselijk vlees, staan wij voor een raadsel, een onoorgrondelijk mysterie, dat de menselijke geest niet kan bevatten. Hoe meer wij er over nadenken, des te verbazingwekkender lijkt het. Hoe groot is het contrast tussen de Goddelijkheid van Christus en het hulpeloze Kind in de kribbe van Bethlehem! Hoe kunnen wij de afstand overbruggen tussen de Machtige God en een hulpeloos Kind? En toch werd de Schepper van werelden, Hij in Wie de volheid der Godheid



*Bijbelcommentaar op Johannes; blz. 383-427*

lichamelijk woonde, gemanifesteerd in de hulpeloze Baby in de kribbe. Ver boven welke engel ook, gelijk aan de Vader in waardigheid en heerlijkheid, en toch bekleed met een menselijk gewaad! Goddelijkheid en menselijkheid waren op geheimzinnige wijze verenigd, en mens en God werden één. In deze eenheid vinden wij de hoop van ons gevallen mensdom. Als wij op Christus als mens zien, zien wij op God en in Hem zien wij de afstraling van Zijn heerlijkheid, het uitgedrukte Beeld van Zijn zelfstandigheid (ST 30 juli, 1896).

(Hebreeën 2:14; 3:3). **De Wonderlijke Minzaamheid van God.** -- De leer van de menswording van Christus is een verborgenheid, *"een verborgenheid die van geslachten af verborgen is geweest."* Het is het grote, diepgaande mysterie der Godzaligheid. *"Het Woord is vlees geworden en heeft onder ons gewoond."* Christus nam de menselijke natuur op Zich, een natuur die ondergeschikt was aan Zijn hemelse natuur. Niets toont zo duidelijk de wonderlijke minzaamheid van God als juist dit alles....

Christus deed niet alsof Hij de menselijke natuur op Zich nam: Hij werd werkelijk mens. Hij bezat in waarheid de menselijke natuur. *"Daar nu kinderen aan bloed en vlees deel hebben, heeft Hij op gelijke wijze daaraan deel gekregen."* Hij was de Zoon van Maria; Hij was uit het zaad van David volgens menselijke afstamming. Van Hem wordt gezegd dat Hij mens was, de Mens Christus Jezus. Paulus schrijft: *"Hij is zoveel groter heerlijkheid dan Mozes waardig gekeurd, als de bouwmeester hoger eer geniet dan het huis"* (RH 5 april, 1906).

(Zie EGW over Romeinen 5:12-19; 1 Timotheüs 2:5; Hebreeën 1:1-3). **Menselijke Eigenschappen van Jezus.** -- Jezus was de Gezagvoerder van de hemel, gelijk aan God en toch verwaardigde Hij Zich Zijn Koninklijke kroon en Koninklijke kleed af te leggen en Zich te bekleden met menselijkheid. De menswording van Christus is een mysterie. Hij had naar de aarde kunnen komen als een opmerkelijke verschijning, heel anders dan de mensenkinderen. Zijn gelaat

Page 1130-1131 Blz. 391

had kunnen stralen door heerlijkheid en Zijn gedaante had een opmerkelijke gratie kunnen hebben. Hij had Zich kunnen voordoen in een verschijning die de toeschouwer zou hebben bekoord. Maar dit was niet in overeenstemming met het plan dat in Gods raadszaal was uitgedacht. Hij moest de kenmerken van het menselijk geslacht en van het joodse ras dragen. In elk opzicht moest Gods Zoon dezelfde trekken dragen als andere mensen. Hij zou geen persoonlijke schoonheid bezitten waardoor Hij onder de mensen opviel. Hij moest geen opmerkelijke aantrekkelijkheid bezitten om de aandacht op Zich te vestigen. Hij kwam als vertegenwoordiger van het menselijk geslacht voor hemel en aarde. Hij zou de Plaatsvervanger en Borg van de mens zijn. Hij moest het leven van de mens op zo'n wijze leiden, dat satans bewering, het mensdom tot zijn eeuwig bezit gemaakt te hebben en God Zelf de mens niet uit de hand van Zijn tegenstander kon rukken, zou tegenspreken (ST 30 juli, 1896).

**Versluierde Heerlijkheid van Christus.** -- Als Christus in Zijn Goddelijke gedaante was gekomen, zou de mensheid dit gezicht niet hebben verdragen. Het contrast zou te pijnlijk zijn geweest, de heerlijkheid te overweldigend. De mensheid zou de aanwezigheid van een van de reine engelen uit de heerlijkheid niet hebben verdragen; daarom nam Christus niet de natuur van de engelen op Zich; Hij kwam in de gedaante van een mens.



*Bijbelcommentaar op Johannes; blz. 383-427*

Maar de wereld kon slechts dertig jaar lang haar Verlosser verdragen. Dertig jaar vertoefde Hij in een wereld die door zonde was besmeurd en mismaakt, terwijl Hij het werk deed dat niemand anders ooit had gedaan of ooit zou kunnen doen (ST 15 febr., 1899).

(Genesis 3:15; Mattheüs 8:17; 2 Korinthe 5:21; Hebreeën 4:15; 1 Petrus 1:19).

**Volmaakte Zondeloosheid van Christus' Menselijke Natuur.** -- Door de natuur van de mens in diens gevallen toestand op Zich te nemen, nam Christus niet in het minst deel aan haar zonde. Hij was onderworpen aan de kwalen en de zwakheden waarin de mens verwickeld is, *"Opdat vervuld zou worden hetgeen gesproken werd door de profeet Jesaja, toen hij zeide: Hij heeft onze zwakheden op Zich genomen en onze ziekten heeft Hij gedragen."*

Hij kon meevoelen met onze zwakheden en werd in alle dingen verzocht als wij. Toch kende Hij geen zonde. Hij was het Lam zonder vlek of smet. Als satan ook maar in het geringste Christus tot zonde had kunnen verleiden, zou hij het hoofd van de Heiland hebben verbrijzeld. Zoals de zaken nu staan, kan hij slechts Zijn hiel verbrijzelen. Wanneer het hoofd van Christus was verbrijzeld, zou de hoop van de mens vergaan zijn. Gods toorn zou op Christus zijn gevallen, zoals deze op Adam viel. Christus en de gemeente zouden geen hoop hebben gehad. Wij moeten geen verkeerde voorstelling hebben van de volmaakte zondeloosheid van de menselijke natuur van Christus. Ons geloof moet een wijs geloof zijn dat in volmaakt vertrouwen op Jezus

Page 1131-1132 Blz. 392

ziet, in het volledig en algehele geloof in het verzoenende offer (ST 9 juni, 1898).

Vers 16 Zie EGW over Kolossenzen 2:9-10.

Vers 18 **Manifestatie van de Vader.** -- Wat de spraak is voor het denken, is Christus voor de onzichtbare Vader. Hij is de manifestatie van de Vader en wordt het Woord van God genoemd. God zond Zijn Zoon in de wereld, Zijn Goddelijkheid met menselijkheid bekleed, opdat de mens het beeld van de onzichtbare God zou kunnen verdragen. Hij maakte in Zijn woorden, Zijn karakter, Zijn macht en Majesteit de natuur en eigenschappen van God bekend. De Goddelijkheid straalde door de menselijkheid in een verzacht, getemperd licht. Hij was de belichaming van Gods wet, die de afdruk is van Zijn karakter (MS 77, 1899).

Vers 19-23 Zie EGW over Lukas 1:76, 77.

Vers 26,27 Zie EGW over Lukas 3: 15, 16

Vers 29 (Leviticus 14: 4-8; Openbaring 7: 14; zie EGW over Johannes 12:32).

**Tijd van Wassen en Strijken.** -- Bedenk dat zoals u in uw gezin bent, u ook in de gemeente moet zijn. Zoals u uw kinderen behandelt, zult u Christus behandelen. Als u een onchristelijke geest koestert, onteert u God. .... De positie maakt niet de man. Christus in ons maakt ons waardig de kroon des levens te ontvangen, die niet verbleekt. ...

**Dit is voor ons de Tijd van Wassen en Strijken** – de tijd waarin wij ons karakterkleed moeten reinigen in het bloed van het Lam. Johannes zei: *"Zie het Lam Gods, dat de zonden der wereld wegneemt."*... Zullen wij ze Hem niet laten wegnemen? Zullen wij onze zonden niet loslaten? (GCB 6 april, 1903, p.89).

Vers 32,33 Zie EGW over Mattheüs 3: 13-17

## Hoofdstuk 2





*Bijbelcommentaar op Johannes; blz. 383-427*

Vers 1,2 . (Mattheüs 4:1-11; Lukas 2:51; 4:1-13). **Tussen de Verzoeking van Christus en de Bruiloft te Kana.** -- Te Kana in Galilea zou een bruiloft gevierd worden. De partners waren verwanten van Jozef en Maria. Christus wist van deze familiebijeenkomst, en ook dat er veel invloedrijke personen aanwezig zouden zijn. Samen met Zijn pas gekozen discipelen ging Hij op weg naar Kana. Zodra bekend werd dat Jezus in de plaats was aangekomen, werd Hem en Zijn vrienden een speciale uitnodiging gestuurd. Dat was Zijn oogmerk geweest, dus begunstigde Hij het feest met Zijn aanwezigheid.

Hij was reeds geruime tijd van Zijn moeder gescheiden geweest. In deze periode was Hij door Johannes gedoopt en had de verzoeking in de woestijn doorstaan. Maria had geruchten gehoord over haar Zoon en over Zijn lijden. Johannes, één van de nieuwe discipelen, had naar Christus gezocht en Hem in Zijn vernedering gevonden, vermagerd, terwijl Hij de sporen van een groot lichamenlijk en geestelijk lijden droeg. Jezus, die niet wilde

Page 1132 Blz. 393

dat Johannes getuige zou zijn van Zijn vernedering, had hem zacht maar toch vastbesloten uit Zijn tegenwoordigheid weggezonden. Hij wilde alleen zijn; geen menselijk oog moest Zijn zielelijden aanschouwen, geen menselijk hart gevraagd worden sympathie te tonen in Zijn druk.

De discipel had Maria in haar huis opgezocht en haar de voorvallen van deze ontmoeting met Jezus verteld, evenals de gebeurtenis van Zijn doop, toen Gods stem werd vernomen bij het erkennen van Zijn Zoon en de profeet Johannes op Christus had gewezen met de woorden: "*Zie het Lam Gods, dat de zonden der wereld wegneemt.*" Dertig jaar lang had deze vrouw de bewijzen als een schat verzameld, dat Jezus Gods Zoon was, de beloofde Verlosser der wereld. Jozef was dood en zij had niemand aan wie zij de gekoesterde gedachten van haar hart kon toevertrouwen. Zij zweefde tussen hoop en verwarrende twijfel, maar voelde altijd min of meer de zekerheid dat haar zoon inderdaad de Beloofde was (2SP 99, 100).

Vers 19. Zie EGW over Markus 16:6.

### Hoofdstuk 3

Vers 3-7 Zie EGW over Ezechiël 36:25, 26.

Vers 5-8 Zie EGW over 2 Korinthe 5:17.

Vers 14,15 Zie EGW over Johannes 12:32.

Vers 14-17 (Johannes 1:29; Galaten 6:14; Hebreeën 2:14). **De**

**Doeltreffendheid van het Kruis.** -- De dood van Christus aan het kruis maakte de ondergang zeker van hem, die het geweld des doods heeft en de aanstichter van de zonde was. Als satan vernietigd is, zal er niemand meer zijn die tot het kwade verleidt; de verzoening behoeft nooit herhaald te worden; er zal geen gevaar bestaan voor een nieuwe opstand in Gods universum. Datgene wat alleen met succes kan weerhouden om in deze wereld van duisternis te zondigen, zal ook de zonde in de hemel verhinderen. De betekenis van de dood van Christus zal ingezien worden door verlost en engelen. De gevallen mens zou geen tehuis in het paradijs kunnen hebben zonder het Lam dat geslacht is van de grondlegging der wereld. Zullen wij daarom het kruis van Christus niet hoog houden? De engelen bewijzen eer en heerlijkheid aan



*Bijbelcommentaar op Johannes; blz. 383-427*

Christus, want zelfs zij zijn niet veilig als ze niet zien naar het lijden van Gods Zoon. Door de doeltreffendheid van het kruis worden hemelse engelen bewaard voor afval. Zonder het kruis zouden zij evenmin veilig zijn voor het kwaad zoals het geval was met de engelen vóór de val van satan. De volmaaktheid van de engelen in de hemel schoot tekort. Menselijke volmaaktheid schoot tekort in Eden, het paradijs van gelukzaligheid. Allen, die verlangen naar veiligheid op aarde of in de hemel, moeten zien op het Lam van God.

Page 1132-1133 Blz. 394

Het verlossingsplan dat Gods gerechtigheid en liefde openbaar maakt, verschaft een eeuwige beveiliging tegen gebreken in niet gevallen werelden, zowel als aan hen die verlost zijn door het bloed van het Lam. Onze enige hoop is een volmaakt vertrouwen in het bloed van Hem, die volkomen kan zalig maken wie door Hem tot God gaan. De dood van Christus aan het kruis op Golgotha is onze enige hoop in deze wereld en het zal ons thema zijn in de komende wereld. O, wij begrijpen de waarde van de verzoening niet! Als dat wel het geval was, zouden wij er meer over spreken. De gave van God in Zijn geliefde Zoon was de uiting van een onbegrijpelijke liefde. Het was het uiterste wat God kon doen om de eer van Zijn wet te verdedigen en toch de overtreder te redden. Waarom zou de mens het thema van de verlossing niet bestuderen? Het is het belangrijkste onderwerp dat de menselijke geest kan bezighouden. Als de mensen zouden nadenken over de liefde van Christus, die aan het kruis tot uiting kwam, zou hun geloof gesterkt worden om de verdiensten van Zijn vergoten bloed op prijs te stellen en zij zouden gereinigd en van zonde gered worden (ST 30 dec. 1889).

(1 Korinthe 2:2; Kolossenzen 1:20). **Licht Van het Kruis.** -- Zonder het kruis zou de mens geen verbinding met de Vader kunnen hebben. Daaraan hangt al onze hoop. Met het oog daarop kan de christen voorwaarts gaan als overwinnaar; van het kruis straalt het licht van de liefde van de Heiland. Als de zondaar het kruis bereikt en opziet naar Hem, Die gestorven is om ons te redden, kan hij zich met grote vreugde verblijden, want zijn zonden zijn vergeven. Als hij bij het kruis knielt, heeft hij de hoogste plaats bereikt, die mensen kunnen bereiken. Het Licht van de kennis der heerlijkheid van God wordt geopenbaard in het gelaat van Jezus Christus; de woorden van vergeving worden gesproken: Leef, schuldige zondaar, leef. Uw berouw is aanvaard, want ik heb een Losprijs gevonden.

Door het kruis leren wij dat onze hemelse Vader ons liefheeft met een oneindige, eeuwige liefde en ons trekt met groter verlangen dan een moeder vol medeleven verlangt naar een afgedwaald kind. Kunnen wij ons verwonderen dat Paulus uitroept: *"Het zij verre dat ik zou roemen, anders dan in het kruis van onze Heere Jezus Christus?"* Het is ook ons voorrecht te roemen in het kruis van Golgotha; ons voorrecht om ons geheel te geven aan Hem, Die Zichzelf voor ons gegeven heeft. Dan zullen wij, terwijl het Licht der liefde, dat van Zijn aangezicht op ons straalt, uitgaan om het te laten schijnen op hen die nog in duisternis verkeren (RH 29 april, 1902).

**Liefde Sterker dan de Dood.** -- Jezus plaatste het kruis op één lijn met het Licht dat van de hemel afkomt, want daar zal het oog van de mens er op vallen. Het kruis staat op één lijn met het schijnsel van het Goddelijke gelaat en door het zien van het kruis kunnen de mensen God en Jezus Christus, Die Hij ge-

Page 1133 Blz. 395



*Bijbelcommentaar op Johannes; blz. 383-427*

zonden heeft, zien en kennen. Door op God te zien, aanschouwen wij Hem, Die Zijn ziel in de dood heeft uitgestort. In het zien op het kruis gaat de blik verder naar God en wij zien Zijn haat tegen de zonde. Maar terwijl wij in het kruis Gods haat tegen de zonde zien, aanschouwen wij tevens Zijn liefde voor de zondaars, Die sterker is dan de dood. Voor de wereld is het kruis het onbetwistbaar bewijs dat God waarheid, licht en liefde is (ST 7 mrt, 1895).

Vers 16 **De Wetenschap van Verlossing.** -- Het verlossingsplan gaat het menselijk bevattingvermogen verre te boven. De grote minzaamheid van Gods kant is een mysterie dat wij niet kunnen doorgronden. De grootsheid van het plan kan niet ten volle begrepen worden; ook kon de oneindige Wijsheid geen plan bedenken dat het zou overtreffen. Het zou alleen kunnen slagen als de Godheid Zich met menselijkheid zou bekleden, als Christus mens zou worden en de toorn zou ondergaan die door de zonde is teweeggebracht wegens het overtreden van Gods wet. Door dit plan kan de grote, ontzagwekkende God rechtvaardig zijn en toch allen rechtvaardigen die in Jezus geloven en Hem aannemen als hun persoonlijke Heiland. Dit is de hemelse wetenschap van de verlossing, van het redden van de mens van de eeuwige ondergang en dit kan alleen uitgevoerd worden door de menswording van de Zoon van God, door Zijn overwinning over zonde en dood en in het trachten dit plan te doorgronden, worden alle sterfelijke wezens voor een raadsel geplaatst (Brief 43, 1895).

(Genesis 9:13-17; Openbaring 4:3). **De Boog Toont Christus' Gerechtigheid.** – In de regenboog rondom de troon ligt een eeuwig getuigenis dat God de wereld zo heeft liefgehad, dat Hij Zijn Eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat een ieder die in Hem gelooft, niet verloren zou gaan.... Als de wet aan de mensen wordt voorgehouden, moet de leraar in de waarheid wijzen op de troon, met daaromheen de boog der belofte, de gerechtigheid van Christus. Christus is de heerlijkheid van de wet; Hij is gekomen om de wet groot en heerlijk te maken. Maak duidelijk, dat barmhartigheid en vrede elkaar in Christus ontmoet hebben en dat gerechtigheid en waarheid elkaar hebben omhelsd....

Zoals de boog in de wolken wordt gevormd door het samengaan van zonlicht en regen, stelt de regenboog rondom de troon de gecombineerde Macht van genade en recht voor. Het is niet alleen het recht dat gehandhaafd wordt; want hierdoor zou de boog der belofte rondom de troon verduisterd worden; de mensen zouden dan alleen de straf van de wet zien. Als er geen recht, geen straf zou zijn, zou er geen stabiliteit van Gods bestuur bestaan. De vermenging van recht en genade maakt zaligheid volkomen. Het samengaan van deze beide brengt ons bij het zien van de Verlosser der wereld en van de wet van Jehova ertoe uit te roepen: "Uw goedheid heeft mij groot gemaakt" (RH 13dec., 1892).

Page 1134 Blz. 396

## Hoofdstuk 4

Vers 14 **Geen Dorst Naar de Wereld.** -- *“Maar zo wie gedronken zal hebben van het water, dat Ik hem geven zal, dien zal in eeuwigheid niet dorsten.”* - zal nooit hunkeren naar de voordelen en aantrekkelijkheden van de wereld - *"maar het water, dat Ik hem zal geven, zal in hem worden een fontein van water, springende tot in het eeuwige leven."* (Brief 5, 1900).



*Bijbelcommentaar op Johannes; blz. 383-427*

**Een Kanaal.** -- U moet zoeken een inwonende Heiland te hebben; Hij zal voor u als een waterfontein worden, die springt ten eeuwigen leven. Het water des levens, dat uit het hart stroomt, zal altijd de harten van anderen bevloeien (MS 69, 1912).

**Een Openbaring van Genade.** -- Het water waarover Christus sprak, was de openbaring van genade in Zijn Woord. Zijn Geest, Zijn onderricht, is als een bevredigende fontein voor iedere ziel.... In Christus is voor eeuwig volheid van vreugde.... Christus' genadige aanwezigheid in Zijn Woord spreekt altijd tot de ziel, door Hem voor te stellen als de Bron van levend water om dorstigen te verfrissen. Wij hebben het voorrecht een levende, bij ons vertoevende Heiland te hebben. Hij is de Bron van geestelijke kracht, die in ons is ingeplant en Zijn invloed zal tot uiting komen door woorden en daden waardoor allen in onze invloedssfeer worden verfrist; dat zal in hen een verlangen en begeerte wekken naar kracht en zuiverheid, naar heiligheid en vrede, naar die blijdschap die geen smart brengt. Dit is het resultaat van een inwonende Heiland (Brief 73, 1897). 35. Christus Stond Boven Alle Vooroordelen. -- (Johannes 4:35 aangehaald). Hier verwees Hij naar het evangelieveld, naar het werk van het christendom onder de arme, verachte Samaritanen. Zijn hand was uitgestrekt om hen in Zijn schuur bijeen te brengen; zij waren gereed voor de oogst.

De Heiland stond boven elke vooroordeel van natie of volk. Hij was bereid de zegeningen en voorrechten van de Joden uit te breiden tot allen die het licht wilden aanvaarden dat Hij aan de wereld bracht. Het veroorzaakte Hem grote vreugde, te zien wanneer zelfs maar een enkele ziel naar Hem reikte uit de nacht van geestelijke duisternis. Dat wat Jezus aan de Joden had onthouden en aan Zijn discipelen had bevolen geheim te houden, werd duidelijk geopenbaard aan de onderzoekende vrouw in Samaria. Hij Die alles wist, ontdekte dat zij een goed gebruik zou maken van haar kennis en het middel zou zijn om anderen tot het ware geloof te leiden. (2SP 147).

## Hoofdstuk 5

Vers 17 Zie EGW over Handelingen 17:28

Page 1134-1135 Blz. 397

Vers 22 (Zie EGW over 2 Korinthe 5;10). **Christus als Rechter Aangewezen.** -- De Vader heeft aan Zijn Zoon alle oordeel toevertrouwd. Christus zal de beloning voor trouw bekendmaken. *"Want ook de Vader oordeelt niemand, maar heeft al het oordeel den Zoon gegeven."*.... *"En Hij heeft Hem macht gegeven om gericht te houden, omdat Hij de Zoon des mensen is."* Christus nam de menselijkheid aan en leidde op deze aarde een zuiver, geheiligd leven. Om deze reden is Hij als Rechter aangewezen. Hij die de positie van rechter bekleedt, is God, geopenbaard in het vlees (RH 18 juni, 1901).

**Hij Alleen is Rechter.** -- Aan Christus is alle oordeel gegeven, omdat Hij de Zoon des mensen is. Niets ontgaat aan Zijn kennis. Hoe hoog de positie en hoe groot de macht ook is van geestelijk afvalligen, Eén die hoger en groter is, heeft de zonden der gehele wereld gedragen. Hij is oneindig in gerechtigheid, goedheid en waarheid. Hij heeft macht om aan overheden, machten en geestelijke boosheden in de hemelse gewesten weerstand te bieden. Gewapend en toegerust als Aanvoerder van het heir des Heeren komt Hij naar voren om Zijn volk te verdedigen. Zijn gerechtigheid bedekt allen die Hem liefhebben en vertrouwen. Als Gezagvoerder gaat Hij de



*Bijbelcommentaar op Johannes; blz. 383-427*

hemelse scharen voor om als een vurige muur rondom Zijn volk te staan. Hij alleen is Rechter over hun gerechtigheid, want Hij schiep hen en heeft ze voor een oneindige prijs ten koste van Zichzelf, verlost. Hij zal zorgen dat gehoorzaamheid aan Gods geboden beloond zal worden en dat de overtreders in overeenstemming met hun werk loon ontvangen (Brief 19, 1901).

Vers 28, 29 Zie EGW over Mattheüs 28: 2-4

Vers 39 (Openbaring 22: 2). **De Schrift getuigt van Christus.** -- In het Woord wordt de Heiland in al zijn schoonheid en lieflijkheid geopenbaard. Iedere ziel zal troost vinden in de Bijbel die vol staat van beloften over hetgeen God zal doen voor degene die in een juiste verhouding tot Hem staat. Vooral de zieken zullen getroost worden door het luisteren naar het Woord; want door aan de mensen de Schriften te geven, heeft God hen een blad van de boom des levens geschonken, welke dient tot genezing der volken. Hoe kan iemand, die de Bijbel leest, of daaruit heeft horen lezen, zijn belangstelling voor hemelse zaken verliezen en behagen scheppen in het vermaak en de bekoringen van de wereld? (MS 105, 1901).

40. Zie EGW over Johannes 15: 22

## Hoofdstuk 6

Vers 35 **Een door de Hemel gezonden Leraar.** -- *“Ik ben het Brood des levens,”* zegt de Auteur, Voeder en Onderhouder van het eeuwig, geestelijk leven. In Johannes vers 35 vertoont Christus

Page 1135 Blz. 398

Zich onder de gelijkenis van hemels Brood. Zijn vlees eten en Zijn bloed drinken wil zeggen Hem te aanvaarden als een door de hemel gezonden Leraar. Geloof in Hem is noodzakelijk voor het geestelijk leven. Zij die zich voeden met het Woord, zullen nooit hongeren, nooit dorsten, nooit verlangen naar enig hoger of meer verheven goed (MS 81, 1906)

Vers 53-57 **Eten en Drinken stelt Nabijheid tot Christus voor.** -- Christus verklaarde de betekenis van Zijn woorden zo duidelijk dat niemand er over behoefde te vallen. Zijn uitspraak over het eten van het vlees en het drinken van het bloed van de Zoon van God moet geestelijk opgevat worden. Wij eten het vlees van Christus en drinken Zijn bloed als wij in geloof beslag leggen op Hem als onze Verlosser.

Christus gebruikte het beeld van eten en drinken om die nabijheid voor te stellen die allen moeten ervaren, die ten slotte deelgenoten met Hem in Zijn heerlijkheid zullen zijn. Het tijdelijke voedsel dat wij gebruiken wordt opgenomen en geeft kracht en stevigheid aan het lichaam. Op gelijke wijze worden de woorden van de Heere Jezus deel van ons geestelijke leven als wij ze geloven en aanvaarden; ze brengen licht en vrede, hoop en blijdschap en versterken het hart zoals stoffelijk voedsel het lichaam sterkt (MS 33, 1911).

(Openbaring 22:2). **Een Praktische Toepassing.** -- Het is voor ons niet voldoende om de woorden van de Schrift te kennen en te eerbiedigen. Wij moeten ingaan op het begrijpen ervan, ze ernstig bestuderen, door het vlees van de Zoon Gods te eten en Zijn bloed te drinken. Christenen zullen de mate openbaren in hoeverre zij dit doen, door de gezondheidstoestand van hun geestelijke karakter. Wij moeten de praktische toepassing van het Woord op onze individuele karakteropbouw kennen. Wij moeten heilige tempels zijn waarin God kan wonen, omgaan en werken. Nooit





*Bijbelcommentaar op Johannes; blz. 383-427*

moeten wij ernaar streven ons te verheffen boven de dienstknechten die God verkoren heeft om Zijn werk te doen en eer toe te brengen aan Zijn heilige Naam. *“Gij zijt allen broeders.”* Laten wij dit Woord op onszelf toepassen door Schrift met Schrift te vergelijken.

Wij moeten in ons dagelijkse leven, voor de ogen van onze broeders en voor de wereld, levende uitleggers van de Schriften zijn, terwijl wij Christus eren door Zijn zachtmoedigheid en nederigheid van hart te openbaren. De leer van Christus moet voor ons zijn als bladeren van de boom des levens. Terwijl wij het Brood des levens eten en het verteren, zullen wij een evenredig karakter openbaren. Door onze eenheid, door anderen beter te achten dan onszelf, moeten wij voor de wereld een levende getuigenis zijn van de macht der waarheid. ...

Wanneer mensen zich volkomen aan God onderwerpen, door het Brood des levens te eten en het Water der zaligheid te drinken, zullen zij opwassen in Christus. Hun karakter wordt samen-

Page 1135-1136 Blz. 399

gesteld uit hetgeen de geest eet en drinkt. Door het Woord des levens, dat zij aannemen en gehoorzamen, krijgen zij deel aan de Goddelijke natuur. Dan is al hun dienen naar Gods gelijkenis en wordt Christus, en niet de mens, verheven (Brief 64, 1900).

Vers 53-57, 63 **Eten van de Boom des Levens.** -- *“Die Mijn vlees eet en Mijn bloed drinkt,”* zegt Christus, *“die heeft het eeuwige leven, en Ik zal hem opwekken ten uiterste dage. Want Mijn vlees is waarlijk spijs Mijn bloed is waarlijk drank. Die Mijn vlees eet en Mijn bloed drinkt, die blijft in Mij en Ik in hem, gelijkerwijs Mij de levende Vader gezonden heeft en Ik leef door de Vader, alzo die Mij eet, dezelve zal leven door Mij. ... De Geest is het, die levend maakt; het vlees is niet nut. De woorden die Ik tot u spreek, zijn geest en zijn leven.”* Dit betekent eten van de vrucht van de boom des levens (MS 112, 1898).

## Hoofdstuk 7

Vers 1-5 **Verwanten Begrepen Vaag de Zending van Christus.** -- (Johannes 7:1-5 aangehaald). De broers waarnaar hier verwezen wordt, waren zonen van Jozef en hun woorden waren ironisch bedoeld. Het was pijnlijk voor Christus dat Zijn naaste verwanten zo vaag Zijn werk zouden begrijpen en de gedachten van Zijn vijanden zouden koesteren. Maar de Heiland antwoordde het wrede sarcasme niet met soortgelijke woorden. Hij had medelijden met de geestelijke onkunde van Zijn broers en verlangde ernaar, hen duidelijk begrip van Zijn werk te geven (MS 33, 1911).

Vers 1-53 Zie EGW over Exodus 23: 16.

Vers 16 **Gered van Dwaling.** -- *“Jezus antwoordde hun en zeide: Mijn leer is Mijne niet, , maar Desgenen Die Mij gezonden heeft.”* Mijn woorden zijn volledig in overeenstemming met de Oud-Testamentische Geschriften en met de wet, die van de Sinaï verkondigd is. Ik predik geen nieuwe leer. Ik breng oude waarheden naar voren, bevrijd uit het raamwerk van dwaling en in een nieuwe zetting geplaatst (MS 33, 1911).

Vers 41, 50-52 **Priesters en Oversten misleid.** -- (Johannes 7: 51 aangehaald). De les die Christus aan Nicodemus had gegeven, was niet te vergeefs geweest. De overtuiging had bij hem postgevat en in zijn hart had hij Jezus



*Bijbelcommentaar op Johannes; blz. 383-427*

aangenomen. Sinds zijn onderhoud met de Heiland had hij ernstig de Oud-Testamentische Schriften onderzocht en hij had de waarheid in de juiste zetting van het Evangelie gezien.

De vraag die hij stelde was verstandig en zou met instemming zijn ontvangen door hen die de leiding hadden als zij niet door de vijand misleid waren. Zij waren echter zo van vooroordeel vervuld, dat geen enkel argument ten gunste van Jezus van Nazareth, hoe overtuigend het ook mocht zijn, bij hem gewicht in de schaal legde.

Nicodemus kreeg ten antwoord: *“Zijt gij soms ook*

Page 1136 Blz. 400

*uit Galilea? Onderzoek en zie, dat uit Galilea geen profeet opgestaan is.”*

De priesters en oversten waren misleid, wat satans bedoeling was, door te menen dat Christus uit Galilea kwam. Sommigen die wisten dat Hij in Bethlehem geboren was, zwegen, opdat de leugen niet van haar kracht beroofd zou worden (MS 33, 1911).

## Hoofdstuk 8

Vers 31-38 **Sommigen door satan opgeleid.** -- (Johannes 8: 31-37 aangehaald). Welk een gestrenge waarheid wordt hier geuit. Hoevelen gaan er niet prat op dat zij niemands slaaf zijn, terwijl zij aan de wreedste tiran zijn verbonden. Zij hebben zich door satan laten opleiden en zij behandelen Gods volk zoals hij hun dat zegt. Hoevelen zijn er die het Woord der waarheid horen, maar die de boodschap en de boodschapper haten, omdat de waarheid hen stoort bij hun bedriegelijke praktijken!

*“Ik spreek wat Ik bij Mijn Vader gezien heb;”* vervolgde Jezus, *“gij doet dan ook wat gij bij uw vader gezien hebt.”* Twee groepen worden met deze woorden duidelijk naar voren gebracht – de kinderen des lichts, die gehoorzaam zijn aan de Waarheid en de kinderen der duisternis, die de Waarheid verwerpen (MS 136, 1899).

vers 44 (zie EGW over Genesis 2: 17; Maleachi 4:1). **Satans meesterwerk.** -- De machten der duisternis zullen zich verenigen met menselijke werktuigen die zich aan de satan hebben overgeleverd en dezelfde tonelen die zich bij het verhoor, de verwerping en de kruisiging van Christus hebben afgespeeld, zullen weer tot leven komen. Door toe te geven aan satanische invloeden, zullen mensen in duivelen veranderen en zij die naar Gods beeld zijn geschapen, die gemaakt werden om hun Schepper te eren en te verheerlijken, zullen de woonstede van boze geesten worden; satan zal in een afvallig mensdom zijn meesterwerk van kwaad aanschouwen – mensen die zijn beeld weerkaatsen (MS 39, 1894).

**Duivelse liederen.** -- Als iemand uit de rijen van Christus gevangen genomen is, zingt de synagoge van satan in helse triomf (Brief 12a, 1893).

## Hoofdstuk 10

Vers 2-5 Zie EGW over Mattheüs 24:23, 24

Vers 4 Zie EGW over 2 Korinthe 11: 14.

Vers 17, 18 (Jesaja 6: 8; Filippenzen 2: 6-8; zie EGW over Markus 16: 6).

**Christus is Borg voor de Mens.** -- Geen van de engelen had borg voor de mens



*Bijbelcommentaar op Johannes; blz. 383-427*

kunnen zijn: hun leven behoort God toe; zij konden het niet geven. Alle engelen dragen het juk van gehoorzaamheid. Zij zijn aangewezen als boodschappers van Hem, Die Bevelhebber

Page 1136-1137 Blz. 401

van het universum is. Maar Christus is aan God gelijk, oneindig en almachtig. Hij kon de losprijs voor de vrijheid van de mens voldoen. Hij is de eeuwige, in Zichzelf bestaande Zoon, op Wie geen juk is gelegd; en toen God de vraag stelde: "*Wie zal Ik zenden?*" kon Hij antwoorden: "*Hier ben Ik; zendt Mij.*" Hij kon Zichzelf verbinden om Borg voor de mens te worden; want Hij kon zeggen wat zelfs de hoogste engel niet kon zeggen: Ik heb macht over Mijn eigen leven, macht om het af te leggen en macht op het weer op te nemen (YI 21 juni, 1900).

Vers 18 Zie EGW over Johannes 1: 4; 20: 17

## Hoofdstuk 11

Vers 50, 51 (Johannes 18: 14). **Kajafas Profeteerde Zonder Het te Weten.** -- (Johannes 11: 50, 51 aangehaald) Deze woorden werden gesproken door iemand, die zich van de betekenis ervan niet bewust was. Hij had alle besef van de heiligheid van brandoffers en slachtoffers verloren. Maar zijn woorden betekenden meer dan hij, of die met hem verbonden waren, wisten. Daarmee bracht hij het getuigenis naar voren dat de tijd was aangebroken dat voor altijd een einde zou komen aan het Aäronitische priesterschap. Hij veroordeelde Degene Die elk offer dat gebracht werd, uitbeeldde, Hem, Wiens dood een einde zou maken aan de behoefte aan zinnebeelden en schaduwen. Zonder het te weten zei hij, dat Christus op het punt stond datgene te vervullen, waarvoor het stelsel van brandoffers en slachtoffers was ingesteld (RH 12 juni 1900).

## Hoofdstuk 12

Vers 1-8 Zie EGW over Mattheüs 26: 6-13.

Vers 3 (Mattheüs 26:6-13; Markus 14:3-9). **Liefde en Talenten Hand in Hand.** -- Zuivere, geheiligde liefde, die tot uiting kwam in het levenswerk van Christus, is als heilige balsem. Evenals een geopende kruik balsem vervult ze een geheel huis van een welriekende geur. Welsprekendheid, meerdere kennis van de waarheid, uiterlijke toewijding, zeldzame talenten, zullen even welriekend worden als de geopende kruik met zalf, als ze gemengd wordt met geheiligde, nederige liefde. Maar de gaven alleen, bekwaamheid alleen, de kostbaarste talenten alleen, kunnen nooit de plaats van de liefde innemen (1 Kor. 13:1-3 aangehaald)(MS 22, 1897).

Vers 12-15, 19 **Velen Juichen Christus Toe.** -- De waardigheidsbekleders van de tempel zijn verstomd van verbazing. Waar is nu de macht over het volk waarop de priesters en oversten zo prat gingen? De gezaghebbers hadden bekend gemaakt dat iedereen, die Jezus als de Christus zou erkennen, uit de synagoge zou worden gezet en de heilige voorrechten ervan niet langer zou genieten. Toch is hier de enthousiaste menigte die luide hosanna's roept

Page 1137-1138 Blz. 402



*Bijbelcommentaar op Johannes; blz. 383-427*

tot de Zoon van David en Hem de namen, door de profeten genoemd, geeft. De priesters en oversten konden evengoed proberen het zonlicht van de aarde te weren, als de stralen van de Zon der Gerechtigheid voor de wereld buiten te sluiten. Ondanks alle tegenstand werd het Koninkrijk van Christus door de mensen erkend.

Toen de priesters en oversten weer de macht over hun stem hadden, morden zij bij zichzelf, zeggende: *"Gij ziet voor uw ogen dat gij niets bereikt; zie de gehele wereld loopt Hem na."* Maar al spoedig schudden zij het verlamme effect van de vreemde vertoning waarvan zij getuige waren, van zich af en probeerden de menigte te intimideren, door hen te dreigen dat zij zich bij de burgerlijke autoriteiten zouden beklagen over het feit dat zij een opstand verwekten (3SP 14, 15).

Vers 32 (Johannes 1: 29; 3: 14-15; zie EGW over Galaten 6: 14). **Voor Sommigen geen Rust.** -- Nooit eerder was Jezus zo algemeen erkend als toen Hij aan het kruis hing. Hij werd van de aarde verheven om allen tot Zich te trekken. In de harten van velen die getuige van de kruisiging waren en die de woorden van Christus hoorden, zou het licht der Waarheid schijnen. Met Johannes zouden zij uitroepen: *"Zie, het Lam Gods, dat de zonden der wereld wegneemt."* Er waren mensen die geen rust hadden eer zij de betekenis van Christus' werk zagen, door de Schrift te onderzoeken en tekst met tekst te vergelijken. Zij zagen de vrije vergiffenis, verschaft door Hem, Wiens teder mededogen heel de wereld omvatte. Zij lazen de profetieën over Christus, alsmede de beloften, die zo rijk en vol waren en die op een bron wezen, voor Juda en Jeruzalem geopend (MS 45, 1897).

**Bestudeer alles in het licht van het kruis.** -- Het offer van Christus als verzoening voor de zonde, is de grote Waarheid waaromheen alle andere waarheden zich groeperen. Om op de juiste wijze begrepen en op prijs gesteld te worden, moet elke Waarheid in Gods Woord, van Genesis tot Openbaring, bestudeerd worden in het licht van het kruis van Golgotha en in samenhang met de wonderbare, centrale Waarheid van het verzoeningswerk van de Heiland. Zij die het wonderlijke offer van de Verlosser bestuderen, groeien in genade en kennis.

Ik houd u het grote gedenkteken van barmhartigheid en herschepping, van zaligheid en verlossing, voor ogen – de Zoon van God, opgeheven aan het kruis op Golgotha. Dit moet het onderwerp van ieder gesprek zijn. Christus zegt: *"En wanneer Ik van de aarde verhoogd ben, zal Ik u tot Mij trekken."* (MS 70, 1901).

**Het Kruis Geplaatst Tussen Hemel en Aarde.** -- Toen Christus naar de ze wereld kwam, ontdekte Hij dat satan alles had zoals hij dat wenste. De vijand van God en mensen meende dat hij werkelijk de vorst van de aarde was, maar Jezus legde beslag op de wereld om deze aan de macht van satan te ontrukken. Hij kwam om de aarde te verlossen van de vloek der zonde en de

Page 1138 Blz. 403

straf der overtreding, opdat de overtreder vergiffenis zou ontvangen. Hij plaatste het kruis tussen de aarde en de hemel, tussen God en de mens; en toen de Vader het kruis zag, was Hij voldaan. Hij zei: *"Het is voldoende, het offer is volledig."* God en de mensen kunnen met elkaar verzoend worden. Zij die in opstand tegen God hebben geleefd, kunnen verzoend worden, als zij bij het zien van het kruis, berouw hebben en de verzoening, die Christus voor hen heeft bewerkstelligd, aanvaarden. In het kruis zien zij, dat genade en waarheid elkaar hebben ontmoet; dat gerechtigheid en vrede elkaar hebben gekust (ST 30 sept., 1889).



*Bijbelcommentaar op Johannes; blz. 383-427*

(Galaten 6: 14). **Het Kruis een Centrum in de Wereld.** -- Het kruis staat op zichzelf als een groot centrum in de wereld. Het vindt geen vrienden, maar maakt ze. Het scheidt zijn eigen helpers. Christus stelt voor, dat de mensen Gods medearbeiders zullen worden. Hij maakt mensen tot Zijn werktuigen om alle mensen tot Zich te trekken. Een Goddelijk werktuig voldoet alleen door zijn werking van herscheppende macht op het menselijke hart, waardoor de mensen Gods medearbeiders worden (RH 29 sept., 1891).

Vers 39, 40 Zie EGW over Lukas 7: 29-30

Vers 45 Zie EGW over Handelingen 1:11.

### Hoofdstuk 13

Vers 2 (Johannes 15:1-8; zie EGW over Lukas 22:3-5). **Judas een Dorre Twijg.** -- Judas.... werd niet veranderd en bekeerd tot een levende tak door verbondenheid aan de ware Wijnstok tot het een vruchtbare, levende tak werd. Hij liet zien dat hij een stek was, die geen vrucht droeg - de stek die niet vezel na vezel en ader na ader met de Wijnstok verbonden werd en deel had aan het leven daarvan.

De droge, afgebroken tak kan alleen één worden met de stam door deel te hebben aan het voedsel en het leven van de levende wijnstok, door in de wijnstok te worden geënt, door er zo hecht mogelijk mee verbonden te zijn. De tak houdt zich vezel na vezel, ader na ader vast aan de levende wijnstok, tot het leven van de wijnstok het leven van de tak wordt en deze net als de wijnstok vrucht draagt (RH 16 nov., 1897).

Vers 10, 11 **Een Hartreinigings Test.** -- Christus maakte Zijn discipelen duidelijk dat het wassen van hun voeten hen niet van hun zonden reinigde, maar dat de reiniging van hun hart door deze nederige dienst werd getoetst. Als het hart gereinigd was, was alleen deze daad noodzakelijk om dit feit te tonen. Hij had de voeten van Judas gewassen; maar Hij zei: "*Gij zijt niet allen rein.*" Judas bracht het hart van een verrader naar deze gebeurtenis, en Christus openbaarde aan allen, dat Hij wist dat Judas

Page 1138-1139 Blz. 404

de verrader van zijn Heer zou zijn en dat het wassen van zijn voeten geen instelling was om zijn ziel te reinigen van zedelijke onreinheid....

Jezus wilde een overtuigend bewijs geven van het feit, dat Hij het karakter van Judas volmaakt begreep en dat Hij Zijn dienst zelfs hem niet onthouden had, van wie Hij wist dat hij bezig was Hem aan Zijn vijanden over te leveren. Wij hebben in Zijn voorbeeld de les, dat de instelling van de voetwassing niet mag worden uitgesteld omdat er sommige belijdende gelovigen zijn, die niet van hun zonden gereinigd zijn. Christus kende het hart van Judas, toch waste Hij zijn voeten. Oneindige liefde kon niet meer doen om Judas tot inkeer te brengen en hem voor deze noodlottige stap te behoeden. Als deze dienst van zijn Meester, die Zich vernederde om de voeten van de grootste zondaar te wassen, zijn hart niet zou breken, wat was er dan nog te doen? Het was de laatste liefdedaad die Jezus ten behoeve van Judas kon verrichten. De oneindige liefde kon Judas niet dwingen zich te bekeren, zijn zonden te belijden en gered te worden. Hij kreeg elke mogelijke kans. Niets werd nagelaten dat gedaan kon worden om hem uit de strikken van satan te redden (RH 14 juni, 1898).





*Bijbelcommentaar op Johannes; blz. 383-427*

vers 13-17 **Een Wijding voor de Dienst.** -- De instelling van de voetwassing is een wijding voor de dienst. Dit is de les, waarvan de Heere wil, dat iedereen die zal leren en uitvoeren. Als deze instelling op de juiste wijze wordt toegepast, worden Gods kinderen in een geheiligde gemeenschap gebracht om elkaar te helpen en voor elkaar een zegen te zijn.

Christus Zelf gaf ons een voorbeeld van nederigheid, zodat Zijn volk niet misleid zou worden door zelfzucht die in het natuurlijke hart woont en die sterker wordt door zichzelf te dienen. Hij wilde deze grote opdracht niet aan de mens overlaten. Hij beschouwde het van zoveel betekenis dat Hijzelf, Die aan God gelijk was, de voeten van Zijn discipelen heeft gewassen (Johannes 13:13-17 aangehaald).

Deze handeling betekent veel voor ons. God wil dat wij het gehele toneel in ons opnemen en niet alleen de daad van de uitwendige reiniging op zichzelf. Deze les heeft niet alleen betrekking op de daad zelf, maar is bedoeld om de grote waarheid te openbaren, dat Christus een voorbeeld is van wat wij in onze omgang met elkaar moeten zijn. Het laat zien dat het gehele leven een nederige trouwe dienst moet zijn.... De instelling van de voetwassing illustreert met grote nadruk de noodzaak van ware nederigheid. Terwijl de discipelen streden om de hoogste plaats in het beloofde Koninkrijk, omgordde Christus Zichzelf en deed het werk van een dienstknecht door de voeten te wassen van degenen die Hem Heer noemden. Hij, het zuivere vlekkeloze Lam van God, gaf Zichzelf als zondoffer; en terwijl Hij nu met Zijn discipelen het Pascha gebruikte, maakte Hij een eind aan

Page 1139 Blz. 405

de offeranden die vierduizend jaar lang waren gebracht. In plaats van het nationale feest dat het Joodse volk had gevierd, stelde Hij een herdenkingsdienst in door de ceremonie van de voetwassing en het heilig avondmaal, dat Zijn volgelingen altijd en in alle landen moesten vieren. Zij moeten telkens weer de daad van Christus herhalen zodat allen zien dat ware dienst om onzelfzuchtig dienen vraagt (MS 43, 1897).

Vers 14, 15 (Mattheüs 23:8; 1 Korinthe 11:28). **Nederigheid een Actief Beginsel.** -- Nederigheid is een actief beginsel dat voortkomt uit een grondig bewustzijn van Gods grote liefde en zal zich altijd tonen door de wijze waarop ze werkt. Wij laten door de deelname aan de instelling van de voetwassing zien, dat wij bereid zijn deze daad van nederigheid te vervullen. Wij doen hetzelfde wat Christus gedaan heeft, maar hierover hoeft niet als een daad van nederigheid te worden gesproken. Deze daad symboliseert de gesteldheid van verstand en hart.

*"Gij zijt allen broeders."* Wij worden als broeders met Christus geïdentificeerd en door Zijn genade met elkaar. Wanneer wij de voeten van Christus' volgelingen wassen, is het alsof wij in werkelijkheid de Zoon van God aanraken. Christus heeft ons gezegd dit te doen en Christus zelf is onder ons. Zijn Heilige Geest verenigt onze harten. Eén worden met Christus vraagt om zelfverloochening en zelfopoffering bij elke stap die we doen.

Het verrichten van de dienst der nederigheid vraagt om zelfonderzoek. De edele beginselen van de ziel worden bij zulke gelegenheden gesterkt. Christus leeft in ons en dit bindt de harten onderling. Wij worden ertoe gebracht als broeders lief te hebben, vriendelijk, teder, voorkomend in het dagelijks leven te zijn, in het bezit van een hart dat het leed van anderen kan voelen (Brief 210, 1890).

(1 Korinthe 11:23-25). **De Harteklop van het Geweten Voelen.** -- Door deze instelling ontsloeg Christus Zijn discipelen van de zorgen en lasten van de vroegere



*Bijbelcommentaar op Johannes; blz. 383-427*

Joodse verplichtingen van vormen en ceremoniën. Deze hadden geen enkele waarde meer; want schaduw en werkelijkheid ontmoetten elkaar in Hem, de Grondslag van alle Joodse instellingen. Die wezen op Hem als het grote en enige doeltreffende Offer voor de zonden der wereld. Hij gaf deze eenvoudige instelling als een speciale gelegenheid, waarbij Hijzelf altijd tegenwoordig zou zijn, om allen die eraan zouden deelnemen, de hartslag van hun eigen geweten te doen gevoelen om hen bewust te maken van een begrip van de lessen die gesymboliseerd werden, om hun herinnering te wekken, hen van zonde te overtuigen en hun boetvaardig berouw te aanvaarden. Hij wilde hun leren dat de ene broeder zich niet boven de andere moet verheffen, dat de gevaren van onenigheid en twist zichtbaar en duidelijk zullen zijn; want de gezondheid en heilige werkzaamheid van de ziel staan op het spel.

Deze instelling spreekt niet zozeer tot het menselijk verstand

Page 1139-1140 Blz. 406

als wel tot het hart. Zijn zedelijke en geestelijke natuur heeft dit nodig. Als Zijn discipelen dit niet nodig hadden gehad, zou Christus' laatste instelling hen niet zijn nagelaten in verband met, en behorend bij het laatste avondmaal. Christus wilde aan Zijn discipelen een inzetting nalaten die voor hen zou doen, wat zij juist nodig hadden - die zou dienen om hen los te maken van de vormen en ceremoniën waarmee ze zich tot dan toe hadden beziggehouden en die door het aannemen van het Evangelie niet langer van kracht waren. Het voortzetten van deze riten zou een belediging voor Jehova betekenen. Het eten van het lichaam van Christus en het drinken van Zijn bloed, niet alleen tijdens de heilige handeling, maar door dagelijks het Brood des levens te gebruiken om de honger van de ziel te stillen, zou bestaan uit het aannemen van Zijn Woord en het volbrengen van Zijn wil (RH 14 juni, 1898).

Vers 34 (zie EGW over 1 Johannes 3: 16-18). **Een Nieuw Begrip van Liefde.** -- Waarom werd dit "een nieuwe gebod" genoemd? De discipelen hadden niet lief gehad zoals Christus hen liefhad. Zij hadden nog niet de volheid gezien van die liefde die Hij voor de mens zou openbaren. Zij moesten Hem nog voor hun zonden aan het kruis zien sterven. Door Zijn leven en sterven zouden zij een nieuw begrip krijgen van Zijn liefde. Het gebod om elkander lief te hebben zou een nieuwe betekenis krijgen in het licht van Zijn zelfopoffering. In het licht dat van het kruis van Golgotha straalt, zouden zij de betekenis van de woorden lezen: "*Gelijk Ik u liefgehad heb, dat gij ook elkander liefhebt.*" (RH 30 juni 1910).

**Vooraf Tedere Liefde Openbaren.** -- (Johannes 13: 34-35 aangehaald). Waarom zou dit gebod voor de discipelen nieuw zijn? De woorden "*gelijk Ik u liefgehad heb*" moesten nog in vervulling gaan door het offer dat Hij op het punt stond te brengen voor de zonden der wereld. De discipelen moesten elkander liefhebben, zoals Christus hun had liefgehad. Zij moesten de liefde in hun harten tonen voor mannen, vrouwen en kinderen, door alles voor hun zaligheid te doen wat in hun macht lag. Maar zij moesten vooral tedere liefde openbaren voor allen die hetzelfde geloof hadden (MS 160, 1898).

(Johannes 15: 12; Jacobus 3: 17). **Liefde is een Blijvende Kracht.** -- "*Hebt elkander lief, zoals Ik u heb liefgehad,*" zegt Jezus. Liefde is niet alleen maar een impuls, een voorbijgaande emotie, die van de omstandigheden afhankelijk is; het is een levend beginsel, een blijvende kracht. Het hart wordt gevoed door de stromen van reine liefde die uit het hart van Christus vloeien als een nooit opdrogende fontein. Hoe wordt het hart verkwikt, de drijfveren veredeld, de genegenheid verdiept door deze



*Bijbelcommentaar op Johannes; blz. 383-427*

omgang! Onder de opvoeding en tucht van de Heilige Geest hebben Gods kinderen elkaar waarachtig lief, oprecht en eerlijk lief “zonder partijdigheid of huichelarij”. Dit is het gevolg van het feit, dat het hart

Page 1140-1141 Blz. 407

Jezus liefheeft. Onze genegenheid voor elkaar ontspringt vanuit onze gewone verhouding tot God. Wij vormen één gezin, wij hebben elkaar lief zoals Hij ons heeft liefgehad. Vergeleken met deze waarachtige, geheiligde, aan orde gewende genegenheid is de oppervlakkige hoffelijkheid, de zinloze uitingen van demonstratieve vriendschap als kaf, vergeleken bij koren (Brief 63, 1896).

**Een Praktische Daadwerkelijk Liefde.** -- Liefhebben als Christus betekent om overal en te alle tijde onzelfzuchtigheid te openbaren door vriendelijke woorden en hartelijke blikken. Dit kost hen, die zulks doen, niets, maar ze laten een aangename sfeer achter die de ziel omgeeft. De uitwerking ervan kan nooit geschat worden. Niet alleen zijn ze een zegen voor de ontvanger, maar ook voor de gever; want ze doen hun reactie op hen voelen. Ware liefde is een kostbare eigenschap van hemelse oorsprong, waarvan de welriekende geur toeneemt naarmate ze aan anderen wordt meegedeeld.

....

De liefde van Christus is diep en oprecht en vloeit als een onweerstaanbare stroom naar allen, die deze willen aannemen. In Zijn liefde schuilt geen zelfzucht. Als deze van de hemel afkomstige liefde een blijvend beginsel in het hart is, zal ze zich merkbaar maken, niet alleen bij hen, met wie wij in aanraking komen. Ze zal ons ertoe brengen, kleine daden van attentie te verrichten, concessies te doen, vriendelijke daden te tonen en tedere, ware bemoedigende woorden te spreken. Ze zal ons ertoe brengen mee te voelen met hen, wiens harten hunkeren naar medeleven (MS 17, 1899).

**Hebt Elkander Lief.** -- Zelfzucht en trots hinderen de zuivere liefde die ons in de geest met Jezus Christus verenigt. Als deze liefde werkelijk wordt aangekweekt, zal het eindige zich verbinden met het eindige en alles zal zijn middelpunt vinden in de Oneindige. De mensheid zal zich met de mensheid verenigen en alles zal samengaan in het hart van de Oneindige Liefde. Een geheiligde liefde voor elkaar – veel hoger, blijvender, voorkomender, onzelfzuchtiger dan gezien is – de christelijke tederheid, weldadigheid en beleefdheid, en omsluit de menselijke broederschap in Gods omarming, door de erkenning van de waardigheid waarmee God de rechten van de mens bekleedde. Deze waardigheid moeten christenen steeds aankweken tot eer en heerlijkheid van God ...

De eniggeboren Zoon van God erkende de adel van de mensheid door Zelf mens te worden en voor de mensheid te sterven, terwijl Hij door alle eeuwen heen betuigde dat “*God de wereld also lief heeft gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat een ieder die in Hem gelooft, niet zou verderven, maar eeuwig leven zou hebben*” (Brief 10, 1897).

**Een Noodlottig Bedrog.** -- Ware heiligmaking verenigt gelovigen

Page 1141 Blz. 408

met Christus en met elkaar door banden van teder medeleven. Deze eenheid doet voortdurend rijke stromen van christelijke liefde in het hart vloeien, die weer overstromen in liefde voor elkaar.

De eigenschappen die allen moeten bezitten, zijn het die de volkomenheid van Christus' karakter kenmerkten – Zijn liefde, geduld, onzelfzuchtigheid en goedheid.



### *Bijbelcommentaar op Johannes; blz. 383-427*

Deze kenmerken worden verkregen door het doen van vriendelijke daden met een vriendelijk hart. ...

Het is het grootste en noodlottigste bedrog te veronderstellen dat men geloof in eeuwig leven kan hebben, zonder christelijke liefde voor zijn broeders te bezitten. Wie God in zijn naaste liefheeft, is vervuld van liefde en licht. God is in hem en rondom hem. Christenen hebben de mensen rondom hen lief als kostbare zielen voor wie Christus is gestorven. Er bestaat niet zoiets als een liefdeloze christen; want *“God is liefde”*; *“En hieraan onderkennen wij, dat wij Hem kennen: indien wij zijn geboden bewaren. Wie zegt: Ik ken Hem, en zijn geboden niet bewaart, is een leugenaar en in die is de waarheid niet;”* (1 Johannes 2: 3-4)...

*“Dit is mijn gebod, dat gij elkander liefhebt, gelijk Ik u heb liefgehad.”* Dit is de vrucht, die aan God teruggegeven moet worden (MS 133, 1899).

**Weinig Kans voor satan.** -- De machten der duisternis hebben weinig kans tegen de gelovigen, die elkaar liefhebben zoals Christus hen heeft liefgehad; die weigeren om vervreemding en twist te scheppen, die één geheel vormen, die vriendelijk, voorkomend en teerhartig zijn, terwijl zij het geloof koesteren dat door liefde werkt en de ziel reinigt. Wij moeten de Geest van Christus bezitten als wij Hem willen toebehoren (MS, 1902).

**Een Gulden Keten.** -- De liefde van Christus is een gulden keten die sterfelijke, menselijke wezens, die in Christus geloven verbindt met de Oneindige God. De liefde die de Heere voor Zijn kinderen heeft, gaat alle kennis te boven. Geen enkele wijsheid kan deze omschrijven of verklaren. Geen menselijke wijsheid kan haar peilen. Hoe meer wij de invloed van deze liefde voelen, des te zachtmoediger en nederiger zullen wij zijn (Brief 43, 1896).

Vers 34, 35 **De Geloofsbrieven van de Discipelen.** -- (Johannes 13: 34-35 aangehaald). Hoe wijd, hoe veelomvattend is deze liefde! Het nieuwe deel van het gebod begrepen de discipelen niet. Zij moesten elkaar liefhebben zoals Christus hen had liefgehad. Dat waren hun geloofsbrieven, dat Christus, de hoop der heerlijkheid, in hen gestalte had gekregen. Na het lijden van Christus, na Zijn kruisiging en opstanding en Zijn bekendmaking over het geopende graf van Josef: *“Ik ben de Opstanding en het Leven,”* na Zijn woorden tot de vijfhonderd broeders die bijeengekomen waren in Galilea om Hem te zien, en na Zijn hemelvaart, hadden de discipelen enige voorstelling van wat ware liefde van God in-

Page 1141-1142 Blz. 409

hield en van de liefde die zij jegens elkander moesten tonen. Toen de Heilige Geest op de dag van het Pinksterfeest op hen rustte, werd die liefde geopenbaard (MS 82, 1898).

Vers 36-38 Zie EGW over Mattheüs 26: 31-35

## **Hoofdstuk 14**

Vers 2,3 Zie EGW over Handelingen 1: 11.

Vers 6 Zie EGW over Romeinen 8: 34

Vers 8-10 **Gods Uiterlijke Gedaante Kan Niet Gezien Worden.** -- (Johannes 14:8-10 aangehaald). De twijfel van Filippus werd bestraffend beantwoord. Hij wilde dat Christus de Vader lichamelijk zou openbaren; maar God had Zich reeds in Christus geopenbaard. Is het mogelijk, zei Christus, dat nadat gij met Mij hebt



*Bijbelcommentaar op Johannes; blz. 383-427*

gewandeld, Mijn woorden hebt gehoord, de wonderbare spijziging van de vijfduizend hebt gezien, de genezing van de melaatsen hebt aanschouwd, hebt gezien hoe de doden tot leven werden opgewekt, dat Lazarus, die reeds een prooi van de dood was en wiens lichaam reeds verderf had gezien, werd opgewekt, dat gij Mij nog niet kent? Is het mogelijk dat gij de Vader niet in de werken onderscheidt, die Hij door Mij verricht?...

Christus doordrong hen nadrukkelijk van het feit, dat zij de Vader alleen in geloof konden zien. God kan door geen mens in een uiterlijke gedaante gezien worden. Alleen Christus kan de Vader aan de mensen bekend maken. De discipelen hadden het voorrecht gehad om ruim drie jaar deze weergave te aanschouwen.

Terwijl Christus deze woorden sprak, straalde Gods heerlijkheid op Zijn gelaat en alle aanwezigen voelden een heilig ontzag terwijl zij geboeid naar Zijn woorden luisterden. Zij voelden hoe hun harten duidelijk nader tot Hem getrokken werden en terwijl zij in groter liefde tot Christus werden getrokken, werden zij ook tot elkaar getrokken. Zij hadden het gevoel dat God heel dicht bij hen was, dat de woorden waarnaar zij luisterden, voor hen de boodschap waren van de hemelse Vader (MS 41, 1897).

Vers 9-11. **Het Goddelijke Gezag van Jezus.** – De Verlosser der wereld was aan God gelijk. Zijn gezag was als het gezag van God. Hij verklaarde dat Hij, gescheiden van de Vader, geen bestaan had. Het gezag waarmee Hij sprak en waardoor Hij de wonderen deed, was duidelijk het Zijne, en toch verzekert Hij ons nadrukkelijk, dat Hij en de Vader één zijn....

Als Wetgever oefende Jezus Gods gezag uit; Zijn geboden en besluiten werden gesteund door de Soevereiniteit van de eeuwige troon. De heerlijkheid van de Vader werd geopenbaard in de Zoon; Christus openbaarde het karakter van de Vader. Hij was zo volkomen met God verbonden, zo volledig omringd door het licht dat Hem omgaf, dat hij, die de Zoon gezien had, ook

Page 1142 blz. 410

de Vader had gezien. Zijn stem was als Gods stem (RH 7 jan., 1890).

Vers 11 **Vorbereiding Voor de Storm van Verzoeking.** – *"Geloof Mij dat Ik in de Vader ben en de Vader in Mij is; of anders, geloof om de werken zelf."* Hun geloof kon veilig rusten op het bewijs, gegeven door de werken van Christus, werken, die niemand ooit gedaan had of zou kunnen doen. Zij konden beredeneren dat de mens alleen deze wonderen niet kon doen. Christus trachtte hen weg te leiden van hun kleine geloof naar de ervaring, die zij hadden kunnen ontvangen door te zien naar hetgeen Hij had gedaan om hen verder op te leiden en hun een kennis mee te delen van wat Hij was - God in menselijk vlees. Hoe ernstig en volhardend trachtte onze medelijdende Heiland Zijn volgelingen voor te bereiden op de storm van verzoeken die hen spoedig zou treffen. Hij had gewild dat zij zich met Hem in God zouden verbergen (MS 41, 1897).

Vers 15 (Zie EGW over Exodus 20:1-17; Romeinen 3:31). **Gehoorzaamheid in onze Menselijkheid Mogelijk.** – Wij moeten God niet dienen alsof wij niet menselijk zouden zijn, maar wij moeten Hem dienen met de natuur die wij bezitten - de natuur die verlost is door Gods Zoon; opdat wij door de gerechtigheid van Christus als vergeven zondaars voor God kunnen staan alsof wij nooit gezondigd hadden. Wij zullen nooit sterk worden als wij overdenken wat wij zouden kunnen doen als wij





*Bijbelcommentaar op Johannes; blz. 383-427*

engelen waren. Wij moeten ons in geloof tot Christus wenden en onze liefde tot God tonen door gehoorzaamheid aan Zijn geboden (MS 1, 1892).

Vers 21 **God Heeft de Gehoorzamen Lief als zijn eigen Zoon.** – De gelovige kan in zijn leven en karakter getuigen dat God de mens, die zijn geboden gehoorzaamt, liefheeft als Zijn eigen Zoon. Hoe verbazingwekkend is deze uitspraak - vrijwel boven het bevattingvermogen van de sterfelijke geest (Brief 11a, 1894).

Vers 26 Zie EGW over Romeinen 2: 4

Vers 30 Zie EGW over Johannes 1: 1-3, 14) **De Reinheid van Christus Ergerde satan.** – Temidden van onreinheid handhaafde Christus Zijn reinheid. Satan kon deze reinheid niet besmeuren of verderven. Zijn karakter toonde een absolute haat tegen de zonde. Zijn heiligheid wekte alle hartstocht van een losbandige wereld tegen Hem; want door Zijn volmaakte leven was Hij een eeuwige aanklacht tegen de wereld en onthulde de tegenstelling tussen overtreding en zuivere, vlekkeloze gerechtigheid van Hem, Die geen zonde gekend heeft. Deze hemelse reinheid ergerde de afvallige vijand als niets anders, en hij volgde Jezus van dag tot dag, terwijl hij voor zijn werk mensen gebruikte die beweerden een grotere zuiverheid en kennis van God te bezitten door in hun hart een geest van haat tegen Christus te brengen en Zijn discipelen te verleiden Hem te verraden en in de steek te laten (ST 10 mei, 1889).

Page 1142 – 1143 blz. 411

## Hoofdstuk 15

Vers 1, 2 **Vrucht dragen Getuigt van een Blijven in Hem.** – *"Ik ben de ware wijnstok en Mijn Vader is de Landman. Elke rank aan Mij, die geen vrucht draagt, neemt Hij weg."*

*"In Mij."* Dit wil niet zeggen dat zij, die werkelijk in Christus zijn, geen vrucht dragen. God heeft ons gekocht door Christus, opdat Hij een verzoening voor onze zonden kon zijn. Wij bevinden ons in de invloedssfeer van Zijn barmhartigheid; want in genade omgeeft Zijn arm het gehele mensdom. Omdat Christus de prijs heeft voldaan voor alle dienst die wij Hem behoren te geven, zijn wij Zijn gekochte dienaren. Hoewel wij in Christus Jezus zijn door Zijn verbondsbelofte, dragen wij toch geen vrucht als wij een houding aannemen van volmaakte onverschilligheid, zonder Hem als onze Zaligmaker te erkennen. Als wij, omdat wij nalaten deel te hebben aan Zijn Goddelijke natuur, geen vrucht dragen, worden wij weggedaan. Wereldse invloeden leiden ons van Christus af en ons deel is gelijk aan dat van de onvruchtbare tak: *"Elke rank aan Mij, die geen vrucht draagt, neemt Hij weg."*

*"Elke rank die wel vrucht draagt, snoeit Hij, opdat zij meer vrucht draagt."* Ons vrucht dragen getuigt of wij werkelijk in Christus blijven....

Wij zijn het eigendom van Christus. *"Gij zijt niet van uzelf, gij zijt gekocht en betaald."* Zijn wij door een levend geloof met Hem verbonden? Als wij geen vrucht dragen, nemen de machten der duisternis bezit van ons denken, onze genegenheid, onze dienst en wij zijn deel van de wereld, al beweren wij dat we kinderen Gods zijn. Dit is geen veilige of aangename positie, omdat wij alle schoonheid en heerlijkheid die wij mogen bezitten, verliezen. Door in Christus te blijven, kunnen wij Zijn lieflijkheid, Zijn welriekende geur, Zijn licht bezitten. Christus is het Licht der wereld. Hij schijnt in onze harten. Zijn licht in ons hart straalt van ons gezicht. Door Zijn schoonheid en heerlijkheid te aanschouwen, worden wij naar hetzelfde beeld veranderd (MS 85, 1901).



*Bijbelcommentaar op Johannes; blz. 383-427*

Vers 1-5 **Identiek zijn met Christus Noodzakelijk.** – De takken van de ware Wijnstok zijn de gelovigen, die één worden in verbondenheid met de Wijnstok.

De verbinding van de takken met elkaar en met de wijnstok maakt van hen een éénheid, maar dit betekent geen eenvormigheid op elk gebied. Eénheid in verscheidenheid is een beginsel dat in heel de schepping aanwezig is. Hoewel er individualiteit en verschil in de natuur is, is er eenheid in hun verscheidenheid; want alle dingen ontvangen hun bruikbaarheid en schoonheid uit dezelfde Bron. De grote Meester Kunstenaar schrijft Zijn Naam op al Zijn geschapen werken, van de machtige ceder op de Liba-

Page 1143-144 blz. 412

non tot het kleine muurplantje. Allen maken zij het werk van Zijn handen bekend, van de majestueuze berg en de grote oceaan tot de kleinste schelp op het strand.

De takken van de wijnstok kunnen niet in elkaar opgaan; ze zijn van elkaar gescheiden; toch moet elke tak gemeenschap hebben met iedere andere tak, als ze met dezelfde stam verbonden is. Ze onttrekken al hun voeding aan dezelfde bron; ze drinken dezelfde levengevende stoffen. Zo is elke tak van de ware Wijnstok apart en onderscheiden, terwijl zij een gezamenlijke oorsprong vinden in de stam. Er kan geen verdeeldheid zijn. Door Zijn wil zijn ze met elkaar verbonden om vrucht te dragen waar zij plaats en gelegenheid kunnen vinden. Maar om dit te kunnen doen, moet de werker zichzelf wegcijferen Hij moet geen uiting geven aan zijn eigen wil en denken, maar de wil en het denken van Christus tot uitdrukking brengen. Het menselijk geslacht is voor leven, adem en onderhoud afhankelijk van God. Hij heeft het weefsel ontworpen en allen zijn afzonderlijke draden om het patroon te vormen. De Schepper is één en Hij openbaart Zich als het grote Reservoir van alles wat noodzakelijk is voor ieder afzonderlijk leven.

Christelijke eenheid bestaat uit het feit, dat de takken uit dezelfde stam voortkomen, terwijl de levengevende kracht van de stam de loten voedt die met de Wijnstok verenigd zijn. Er moet in woorden en verlangens, in denken en doen een gelijkvormigheid met Christus zijn, een voortdurend deelhebben aan Zijn geestelijk leven. Het geloof moet door oefening groeien. Allen die nabij God leven, zullen beseffen wat Jezus voor hen is en zij voor Jezus. Terwijl gemeenschap met God zijn invloed op het hart doet gelden en van het gelaat straalt als een schijnend licht, zullen de blijvende beginselen van het heilige karakter van Christus door de mensheid weerspiegeld worden (RH 9 nov. 1897).

vers 1-8 Zie EGW over Johannes 13:2

Vers 4 **Losmaken Zowel als Verbinden.** – Een eenheid met Christus door een levend geloof is blijvend; elke andere éénheid moet vergaan. Christus heeft ons eerst uitverkoren door een oneindige prijs voor onze verlossing te betalen; de ware gelovige kiest Christus als eerste, laatste en beste van alles. Maar deze éénheid kost ons iets. Het is een relatie van absolute afhankelijkheid die door een trots wezen moet worden aangegaan. Allen die deze éénheid vormen, moeten de behoefte gevoelen aan het verzoenende bloed van Christus. Zij moeten een verandering van hart ervaren. Zij moeten hun eigen wil onderwerpen aan Gods wil. Er zal strijd zijn met innerlijke en uiterlijke hinderpalen. Er moet een pijnlijk werk plaatsvinden van zowel losmaken als verbinden. Trots, zelfzucht, ijdelheid, wereldsgezindheid - zonde in al haar vormen - moeten worden overwonnen, als wij één met Christus willen worden. Velen vinden



*Bijbelcommentaar op Johannes; blz. 383-427*

het christelijke leven zo betreurenswaardig hard, zijn zo grillig en veranderlijk omdat zij

Page 144 blz. 413

proberen zich aan Christus vast te klemmen zonder zich eerst van hun geliefkoosde afgoden los te maken....

Gelovigen worden één met Christus; maar de ene tak kan niet door de andere tak in leven gehouden worden. Voedsel moet verkregen worden door een levende verbinding met de Wijnstok. Wij moeten ons volkomen afhankelijk van Christus gevoelen. Wij moeten leven door het geloof in de Zoon van God. Dit is de betekenis van de raad: "*Blijft in Mij.*" Het leven dat wij in het vlees leiden, is niet door de wil des mensen, niet om de vijanden van onze Heer te behagen, maar om Hem te dienen en lief te hebben, Die ons heeft liefgehad en Zichzelf voor ons gegeven heeft. Alleen maar instemmen met deze éénheid, terwijl de liefde voor de wereld, haar genot en verstrooiing niet is losgemaakt, verhardt slechts het hart in ongehoorzaamheid (ST 29 nov. 1910).

**God Sluit Geen Compromis.** – Als het hart niet onvoorwaardelijk aan God wordt overgegeven, blijft de mens niet in de ware Wijnstok en kan niet bloeien in de Wijnstok om rijk vrucht te dragen. God zal niet het geringste compromis aangaan met de zonde. Als Hij dit had kunnen doen, had Christus niet naar onze wereld behoeven te komen om te lijden en te sterven. Een bekering, die niet het karakter en het gedrag verandert van degenen die de waarheid aannemen, is niet echt. De waarheid werkt door de liefde en reinigt het hart (Brief 31a, 1894).

Vers 4, 5 Zie EGW over Mattheüs 11: 29

Vers 5 (zie EGW over 2 Korinthe 4:3-6). **De Circulatie van het Leven.** – Alleen Christus kan ons helpen en ons de overwinning geven. Christus moet in ons alles in allen zijn, Hij moet in ons hart wonen, Zijn leven moet in ons circuleren zoals het bloed door de aderen circuleert. Zijn Geest moet een levendmakende kracht zijn die ons ertoe zal brengen anderen te beïnvloeden om christelijk en heilig te worden (Brief 43, 1895).

vers 8 **Een Ervaring van Dag tot Dag.** – (Johannes 15:8 aangehaald). Wat wil het zeggen vrucht te dragen? Het wordt niet samengevat in eens per week naar de kerk komen, om te getuigen in de bidstond of gemeenteavond. Wij moeten van dag tot dag in de Wijnstok blijven en vrucht voortbrengen onder geduld, zowel thuis als in ons werk en in elke relatie van het leven, de Geest van Christus openbaren. Velen doen alsof ze menen dat een contact van tijd tot tijd met Christus alles is wat nodig zou zijn; dat ze beschouwd kunnen worden als levende takken omdat ze zo nu en dan hun schuld aan Christus belijden. Maar dit is een dwaling. De tak moet in de Wijnstok zijn geënt om daar te blijven, zich vezel na vezel met de wijnstok verenigen door zich dagelijks te voeden met de voeding uit de wortel en de vettigheid van de wijnstok, tot hij één wordt met de stam. De sappen die de Wijnstok voeden, moeten ook de tak voeden en dit komt tot uiting in het leven van iemand, die in Christus blijft; want de blijdschap van Christus wordt vervuld in hem die niet naar het

Page 144-1145 blz. 414

vlees wandelt, maar naar de Geest.

Onze belijdenis is waardeloos als wij niet in Christus blijven; want wij kunnen geen levende takken zijn als de levengevende eigenschappen van de Wijnstok niet in ons aanwezig zijn. In de echte christen zullen de eigenschappen van zijn



*Bijbelcommentaar op Johannes; blz. 383-427*

Meester zichtbaar zijn, en als wij de genade van Christus in ons leven en karakter weerkaatsen, heeft de Vader ons lief, zoals Hij Zijn Zoon liefheeft. Als deze voorwaarde is vervuld in hen die voorgeven, dat zij in de tegenwoordige waarheid geloven, zullen wij een voorspoedige gemeente zien; want haar leden leven niet voor zichzelf, maar voor Hem Die voor hen gestorven is en zij zullen vruchtbare takken aan de levende Wijnstok zijn (ST 18 april, 1892).

Vers 10 Zie EGW over Mattheüs 24: 23-24

Vers 11 (Handelingen 2:28). **Licht Brengt Blijdschap.** – Als het licht van de hemel op de mens schijnt, zal zijn gelaat de blijdschap uiten van de Heer die in hem leeft. De afwezigheid van Christus uit het leven maakt mensen treurig en doet hen twijfelen. Het gebrek van de christen maakt zijn gezicht droevig en hun leven bestaat uit één lange pelgrimstocht van tranen. Blijdschap is de kern van Gods Woord voor allen, die Hem aanvaarden. Waarom? Omdat zij het Licht des levens hebben. Licht brengt blijdschap en vreugde en die vreugde komt tot uiting in het leven en het karakter (MS 96, 1898).

Vers 12 Zie EGW over Johannes 13: 34

Vers 22 (Johannes 5: 40; Lukas 12:48). **Geen Voorziening voor Opzettelijke Blindheid.** – Zij, die de kans hebben de waarheid te horen en toch niet de moeite nemen om deze te horen en te begrijpen, met de gedachte dat zij niet aansprakelijk zullen zijn als ze deze niet horen, zullen door God even schuldig worden beschouwd alsof zij de waarheid hadden gehoord en verworpen. Er zal geen verontschuldiging zijn voor hen die de dwaling kiezen, terwijl zij hadden kunnen begrijpen wat waarheid is. Jezus heeft door Zijn lijden en sterven verzoening tot stand gebracht voor alle zonden van onwetendheid, maar er is geen voorziening voor opzettelijke blindheid. ...

Wij zullen niet aansprakelijk worden gesteld voor het licht dat niet tot ons begrip is doorgedrongen, maar voor datgene, waaraan wij weerstand hebben geboden en dat wij hebben verworpen. Iemand zou de waarheid, die hem nooit is gebracht, niet kunnen begrijpen, en daarom zou hij niet veroordeeld kunnen worden voor het licht, dat hij nooit heeft bezeten. Maar als hij de kans had gehad, de boodschap te horen en de waarheid te leren kennen en toch had geweigerd om die kans waar te nemen, zal hij gerekend worden tot hen van wie Christus heeft gezegd: *“Gij wilt tot Mij niet komen opdat gij het leven hebt.”* Zij, die zich bewust daar plaatsen waar zij niet de kans hebben de waarheid te horen, zullen gerekend worden tot hen die de waarheid hebben

Page 1145 blz. 415

gehoord en hardnekkig aan de bewijzen ervan weerstand hebben geboden (RH 25 april 1893).

**Het Licht dat Geschenen heeft, zal Veroordelen.** – Niemand zal veroordeeld worden omdat hij geen acht heeft geslagen op het licht en de kennis, die hij nooit heeft gehad of nooit kon krijgen. Maar velen weigeren gehoorzaam te zijn aan de Waarheid die hun door de gezangen van Christus wordt voorgehouden, omdat zij aan de maatstaf van de wereld gelijkvormig willen zijn en de Waarheid die tot hun begrip is doorgedrongen, het licht dat in het hart heeft geschinen, zal hen in het gericht schuldig verklaren (RH 25 nov. 1884).

**Geoordeeld naar het Licht** – De mensen zullen niet geoordeeld worden naar het licht dat zij nooit hebben gehad. Maar zij die de zondag hebben gevierd, wiens aandacht op deze dwaling werd gevestigd, en hun ogen niet wilden openen om de



### *Bijbelcommentaar op Johannes; blz. 383-427*

wonderen van Gods wet te aanschouwen, zullen gevonnist worden naar het licht dat tot hen gekomen is. (RH 13 sept. 1898).

Vers 26, 27 Zie EGW over Handelingen 1: 8

## **Hoofdstuk 16**

Vers 24 Zie EGW over Handelingen 1: 11

## **Hoofdstuk 17**

**Illustratie van Jezus' Middelaarswerk in het Hemels Heiligdom.** – Dit hoofdstuk bevat het middelaars- of hogepriesterlijk gebed dat Christus kort voor Zijn verhoor en kruisiging tot de Vader opzond. Dit gebed is een les wat betreft het middelaarswerk dat de Heiland binnen het voorhangsel zou doen als Zijn grote offer voor de mens, het offer van Zichzelf, voltooid was. Onze Middelaar gaf aan Zijn discipelen deze illustratie van Zijn middelaarswerk in het hemels Heiligdom ten behoeve van allen, die zachtmoedig en nederig tot Hem zouden komen, ontledigd van alle zelfzucht, met het geloof in Zijn macht om ons te redden (MS 29, 1906).

Vers 1-6 **Het Gebed vóór Gethsémané.** – Dit was het laatste gebed van Christus met Zijn discipelen. Het werd opgezonden vlak voordat Hij de Hof van Gethsémané binnenging, waar Hij verraden en gevangen genomen zou worden. Toen Hij Gethsémané bereikte, viel Hij uitgestrekt op de aarde, vol zielepijn en verslagenheid. Wat veroorzaakte zijn zielelijden? Het gewicht van de zonden der gehele wereld drukte op Hem. Laten wij bij het bestuderen van dit gebed eraan denken, dat deze woorden kort voor deze ervaring werden geuit, en kort voor zijn verraad en verhoor (MS 52, 1904)

Vers 2,3 **Verhouding Tussen Vader en Zoon.** – Het zeventiende hoofdstuk van Johannes spreekt duidelijk over de persoonlijkheid

Page 1145-1146 blz. 416

van God en van Christus, alsook van hun verhouding ten opzichte van elkaar. "*Vader, de ure is gekomen,*" zei Christus, "*verheerlijk Uw Zoon, opdat Uw Zoon U verheerlijkje.*" (Johannes 17:23, 3, 5-11) aangehaald). Hier vinden we persoonlijkheid en individualiteit (MS 124, 1903).

Vers 3 (zie EGW over Johannes 1:4; Romeinen 11:33). **Christus Kennen, Betekent Zijn Woorden in Praktijk Brengen.** – Deze woorden betekenen veel. Alleen door Christus te kennen, weten wij Wie God is. Hij, Die door God gezonden is, roept allen op om naar deze woorden te luisteren. Het zijn Gods woorden, en iedereen moet daar acht op slaan; want door deze woorden zullen zij geoordeeld worden. Een reddende kennis van Christus betekent verlevendigd te worden door een geestelijk kennen om Zijn woorden in praktijk te brengen. Zonder dit kennen is al het andere waardeloos (ST 27 jan. 1898).

Vers 4-10 **Verheerlijkt in Hen Die Geloven.** – In het Hogepriesterlijk gebed van Jezus tot Zijn Vader maakte Hij er aanspraak op dat Hij aan de voorwaarden voldaan had, waardoor de Vader Zich had verplicht, Zijn deel van de overeenkomst, in de hemel gesloten met betrekking tot de gevallen mens, te vervullen. Hij bad: "*Ik heb U verheerlijkt op de aarde door het werk te voleindigen dat Gij Mij te doen*





*Bijbelcommentaar op Johannes; blz. 383-427*

gegeven hebt.” (Dat wil zeggen: Hij had een rechtvaardig karakter ontwikkeld op aarde, als voorbeeld voor de mensen om na te volgen.) *“En nu, verheerlijk Mij, Gij Vader, bij Uzelf met de heerlijkheid, die Ik bij U had eer de wereld was.”* In dit gebed zegt Hij verder wat het werk dat Hij gedaan had, omvatte en dat Hem allen had gegeven, die in Zijn Naam geloven. Hij schat deze beloning van zo grote waarde, dat Hij de zielsangst die het Hem gekost heeft om de gevallen mens te verlossen, vergeet. Hij zegt dat Hij verheerlijkt is in degenen die in Hem geloven. De gemeente moet in Zijn Naam het werk, dat Hij begonnen is, naar een heerlijke volmaaktheid brengen en wanneer die gemeente tenslotte in Gods paradijs verlost zal zijn, zal Hij de arbeid van Zijn ziel zien en verzadigd worden. De verlost en zullen tot in alle eeuwigheid Zijn voornaamste heerlijkheid vormen (3SP 260, 261).

Vers 5 (Johannes 17:1-5 aangehaald). **Laat de Sluier Weggenomen Worden.** – Christus bidt niet voor de manifestatie van de heerlijkheid van de menselijke natuur; want die menselijke natuur was er in Zijn voorbestaan nooit geweest. Hij bidt tot Zijn Vader met betrekking tot een heerlijkheid, die Hij bezat in Zijn één zijn met God. Zijn gebed is dat van een Middelaar; de gunst waar Hij om smeekt, is de manifestatie van die Goddelijke heerlijkheid die Hij bezat, toen Hij één was met God. Laat de sluier worden weggenomen, zegt Hij, en laat Mijn heerlijkheid zichtbaar worden - de heerlijkheid die Ik bij U had eer de wereld was (ST 10 mei, 1899).

Vers 5, 24 (Hebreeën 1:6; 1 Johannes 2:1; zie EGW over Johannes 20:16, 17; Page 1146-1147 blz. 417

Hebreeën 3:1-3).

**Openbare Herstelling van Christus' Functie in de Hemel.** – Het gebed van Christus werd beantwoord. Hij werd verheerlijkt met de heerlijkheid die Hij bij de Vader had eer de wereld was. Maar in deze heerlijkheid verliest Christus Zijn zwoegende, strijdende kinderen op aarde niet uit het oog. Hij richt een verzoek tot Zijn Vader. Hij wijst de hemelse heerschers terug tot Hij in de nabije tegenwoordigheid van Jehova is, en dan brengt Hij Zijn verzoek voor Zijn uitverkorenen naar voren.

*“Vader,”* zegt Hij, *“Ik wil, dat waar Ik ben, ook die bij Mij zijn, die Gij Mij gegeven hebt om Mijn heerlijkheid te aanschouwen.”* En dan zegt de Vader: *“Dat alle engelen Gods Hem aanbid den.”* Het hemelse heil buigt zich voor Hem neer en verheft hun zang van triomf en blijdschap. Heerlijkheid omgeeft de Koning des hemels; deze werd gezien door alle hemelse wezens. Woorden kunnen het toneel dat plaats vond niet beschrijven, toen Gods Zoon in het openbaar weer de plaats van eer en heerlijkheid kreeg, die Hij vrijwillig verlaten had toen Hij mens werd.

Nu is Christus verheerlijkt, en toch onze Broeder, onze Advocaat in de hemel (ST 10 mei, 1899).

Vers 6 **Een Grote Eer.** – Welk een glorieuze aanbeveling - *“Zij hebben Uw woord bewaard.”* Het zou een grote eer zijn wanneer deze woorden van ons gezegd worden. Maar al te vaak komt het eigen ik naar voren en streeft naar de eerste plaats (MS 52, 1904).

Vers 17 **Zelfvoldoening is Geen Heiligmaking.** – *“Heilig hen in Uw waarheid; Uw Woord is de waarheid.”* Een prettig zelfvoldaan gevoel is geen bewijs van heiligmaking. Een trouw verslag van alle daden van de mensenkinderen wordt bijgehouden. Niets kan verborgen worden voor de ogen van de Heilige en Verhevene, Die in de eeuwigheid woont. Sommigen maken Christus te schande door hun gedrag



*Bijbelcommentaar op Johannes; blz. 383-427*

van bedenkingen, plannen en intrigeren. God keurt hun handelwijze niet goed; want de Heere Jezus wordt niet geëerd door hun geest en gedrag. Zij vergeten de woorden van de apostel: *"Wij zijn een schouwspel geworden van de wereld, van engelen en van mensen"* (MS 159, 1903).

**Iedereen aan Adams Toets Onderworpen.** – Gods wet is de grootste maatstaf waardoor ieders karakter op de dag van God zal worden getoetst. Het gebed van Christus luidde: *"Heilig ze in Uw waarheid; Uw Woord is de waarheid."* Daarom maakt de heiligmaking van Gods Geest op het hart, dat mensen in de weg van Gods geboden wandelen. De toets waaraan Adam in het paradijs werd onderworpen, zal ieder lid van het menselijk geslacht moeten ondergaan. God eiste van Adam gehoorzaamheid, en wij verkeren in dezelfde positie als hij om een tweede proef te ondergaan, om te zien of wij zullen luisteren naar de stem van satan en God ongehoorzaam zullen zijn, dan wel of wij luisteren naar Gods Woord en gehoorzamen (RH 10 juni, 1890).

Page 1147 blz. 418

(1 Thessalonicenzen 4:3; 2 Timotheüs 3:16). **Het Lesboek van Heiligmaking.** – De Bijbel is de maatstaf aan de hand waarvan alle aanspraken van degenen die beweren geheiligd te zijn, moeten worden getoetst. Jezus bad dat Zijn discipelen geheiligd zouden worden door de Waarheid. Hij zegt: *"Uw Woord is de waarheid"*, terwijl de psalmist zegt: *"Uw Wet is de waarheid."* Allen die door God geleid worden, zullen grote eerbied tonen voor de Schriften waarin Zijn stem wordt vernomen. Voor hen zal de Bijbel nuttig zijn tot onderricht, om te weerleggen, te verbeteren en op te voeden, *"opdat de mens Gods volkomen zij, tot alle goed werk volkomen toegerust."* *"Aan hun vruchten zult gij ze kennen."* Wij hebben geen ander bewijs nodig om te oordelen over de heiligmaking van de mens; als zij vrezen niet aan de gehele wil van God gehoorzaam te zullen zijn, als zij ijverig naar Zijn stem luisteren, door te vertrouwen op Zijn wijsheid en Zijn Woord tot hun raadsman maken, kunnen wij er zeker van zijn dat zij naar een volmaaktheid van een christelijk karakter streven, al beroemen zij zich niet op bovenmatige goedheid. Maar als hun aanspraken op heiligheid ook maar in het minst suggereren dat zij niet langer de Schriften behoeven te onderzoeken, hoeven wij niet te aarzelen met te zeggen, dat hun heiligmaking onecht is. Zij steunen op hun eigen begrip in plaats van zich naar Gods wil te schikken (RH 5 okt. 1886).

**Gehoorzaam Gods Geboden.** – De waarheid zoals deze in Jezus is, betekent gehoorzaamheid aan elk gebod van Jehova. Het is een werk van het hart. Bijbelse heiligmaking is niet de onechte heiligmaking van deze tijd, die de Schriften niet wil onderzoeken, maar op goede gevoelens en impulsen vertrouwt in plaats van naar de waarheid te zoeken als naar verborgen schatten. Bijbelse heiligmaking betekent Gods eisen kennen en gehoorzamen. Een reine, heilige hemel wacht hen, die Gods geboden bewaren. Dat is een levenslange, aanhoudende en onvermoeide inspanning waard. Satan is aan alle kanten om u heen; hij heeft allerlei fabeltjes gereed voor iedereen die niet de waarheid, zoals deze in Jezus is, koestert. De verderver is dicht bij u om elke inspanning van u te verlammen. Maar er is een kroon des levens te winnen, een leven dat even eindeloos is als het leven van God (MS 58, 1897).

Als de waarheid wordt aangenomen, kan deze verder worden uitgebreid en ontwikkeld. Ze zal in helderheid toenemen als wij ze aanschouwen en groeien in hoogte en diepte als wij ons inspannen ze te vatten. Zo zal ze ons opheffen naar de



*Bijbelcommentaar op Johannes; blz. 383-427*

mate van volmaaktheid en ons geloof en vertrouwen geven in God als onze kracht voor het werk, dat voor ons ligt (MS 153, 1898).

(Hebreeën 4:12). **Geen Zachte Tred.** – De waarheid is de waarheid. Ze mag niet in mooie omhulsels worden gewikkeld, zodat de buitenkant wordt bewonderd. De leraar moet de waarheid helder en krachtig maken voor het verstand en het geweten. Het

Page 1148 blz. 420

woord is een tweesnijdend scherp zwaard. Het stapt niet als met zachte voeten met slippers bekleed.

Er zijn heel wat gevallen waarin mensen, die het christendom tegen sceptici hebben verdedigd, later hun eigen ziel hebben verloren in de mazen van het ongeloof. Zij kregen de malaria en zijn geestelijk gestorven. Zij hadden krachtige argumenten ten gunste van de waarheid en veel uiterlijke bewijzen, maar zij hadden geen blijvend geloof in Christus. O, er zijn duizenden en nog eens duizenden belijdende christenen, die nooit de Bijbel bestudeerd hebben. Bestudeer het Woord biddend terwille van uw eigen zieleheil. Als u het woord van de levende prediker hoort, als hij een levende verbinding met God heeft, zult u ontdekken dat de Geest en het woord overeenstemmen.

Het Oude en het Nieuwe Testament zijn met elkaar verbonden door de gouden schakel van God. Wij moeten vertrouwd worden met de geschriften van het Oude Testament. De onveranderlijkheid van God moet duidelijk gezien worden; de overeenkomst van Zijn handelwijzen met Zijn volk van de oude bedeling en de tegenwoordige, moet bestudeerd worden....

Door het werk van de Heilige Geest wordt de waarheid bestendigd in het verstand en gedrukt in het hart van de ijverige, godvrezende student. Niet alleen wordt hij gezegend door dit soort werk; degenen aan wie hij de waarheid doorgeeft, waarvoor hij eenmaal verantwoording moet afleggen, worden ook rijk gezegend. Zij, die God tot hun Raadsman maken, oogsten de kostbaarste oogst als zij de gouden graankorrels der waarheid uit Zijn Woord bijeen vergaren, want de hemelse Leraar staat dicht naast hen. Hij, die op deze wijze gekwalificeerd wordt voor het werk, zal recht hebben op de zegen, die hen beloofd is, die velen tot rechtvaardiging leiden (RH 20 april, 1897).

Vers 20, 21 (Mattheüs 25:14-15; Markus 13:34). **Eénheid in Verscheidenheid.** – (Johannes 17:20, 21 aangehaald). Over welke éénheid wordt in deze woorden gesproken? - Over éénheid in verscheidenheid. Ieders geest volgt niet dezelfde weg, en wij hebben niet allen hetzelfde werk gekregen. God heeft ieder zijn werk gegeven naar de mate van zijn bekwaamheid. Er zijn verschillende soorten werk te doen en werkers met verschillende hoedanigheden zijn nodig. Als ons hart nederig is, als wij onderwezen zijn in de school van Christus om zachtmoedig en nederig te zijn, kunnen wij samen gaan op het smalle pad dat ons is aangewezen (MS 52, 1904).

Vers 20-23 **Geen Vernietiging van Persoonlijkheid.** – Christus is één met de Vader, maar Christus en God zijn twee afzonderlijke Personen. Lees het gebed van Christus in het zeventiende hoofdstuk van Johannes, en u zult dit punt duidelijk naar voren zien komen. Hoe ernstig bad onze Heiland dat Zijn discipelen één met Hem zouden zijn, zoals Hij één is met de Vader. Maar de éénheid die tussen Christus en Zijn volgelingen moet bestaan, vernietigt niet de persoonlijkheid van de partijen. Zij moeten één



*Bijbelcommentaar op Johannes; blz. 383-427*

Page 1148 blz. 420

zijn met Hem, zoals Hij één is met de Vader (RH 1 juni, 1905).

(Johannes 17:20-23 aangehaald). Welk een wonderbare uitspraak! De éénheid die tussen Christus en Zijn discipelen bestaat, vernietigt niet de persoonlijkheid van de partijen. Zij zijn één in denken, in doel, in karakter, maar niet in persoon. De mens wordt, door deel te hebben aan de Geest van God, door in te stemmen met Gods wet, deelgenoot van de Goddelijke natuur. Christus brengt Zijn discipelen in een levende éénheid met Zichzelf en met Zijn Vader. Door het werk van de Heilige Geest in het menselijk denken wordt de mens volmaakt in Christus Jezus. Eénheid met Christus vormt een band van éénheid met elkaar. Deze éénheid is voor de wereld het meest overtuigende bewijs van de majesteit en deugd van Christus en van Zijn macht om zonde weg te nemen (MS 111, 1903).

Vers 24 (Zie EGW over Johannes 20: 16-17) **Overeenkomstig de Verbondsbelofte.** – Hoe verlangde het Goddelijke Hoofd dat Zijn gemeente bij Hem zou zijn? Zij hadden gemeenschap met Hem gehad in Zijn lijden en vernedering en het was Zijn grootste blijdschap dat zij met Hem in Zijn heerlijkheid zullen delen. Christus maakt aanspraak op het voorrecht Zijn gemeente bij Zich te hebben. *“Die Gij Mij gegeven hebt – Ik wil, dat waar Ik ben, ook zij bij Mij zijn.”* Hen bij Zich te hebben is overeenkomstig de verbondsbelofte en instemming van Zijn Vader (RH 17 okt. 1893).

## Hoofdstuk 18

Vers 13 Zie EGW over Mattheüs 26: 3

Vers 13, 14 Zie EGW over Mattheüs 26: 57.

Vers 14 Zie EGW over Johannes 11: 50, 51.

Vers 20, 21 **Twee Manieren om te Werken.** – Jezus wilde in Zijn werkwijze de tegenstelling laten zien tot die van Zijn aanklagers. Deze middernachtelijke gevangenneming door een bende, deze wrede spot en hoon, zelfs voordat Hij was beschuldigd of veroordeeld, was hun werkwijze, niet de Zijne. Zijn werk was open voor iedereen. Er was niets in Zijn leer dat Hij moest verbergen. Zo bestrafte Hij hun positie en onthulde de huichelarij der Sadduceeën (MS 51, 1897).

Vers 37 **Christus Sprak de Waarheid met de Frisheid van een Nieuwe Openbaring** – De waarheid verslaptte nooit op Zijn lippen en leed nooit in Zijn handen door gebrek aan volmaakte gehoorzaamheid aan haar eisen. *“Hiertoe ben Ik geboren”*, zei Christus, *“en hiertoe ben Ik in de wereld gekomen, opdat Ik voor de waarheid zou getuigen.”* En de machtige beginselen van de waarheid kwamen met de frisheid van een nieuwe openbaring van Zijn lippen. De waarheid werd door Hem gesproken met een ernst, in overeenstemming met haar oneindig belang en met de gewichtige resultaten die van haar succes afhankelijke waren (MS 49, 1898).

Page 1148-1149 blz. 421

Vers 39, 40 Zie EGW over Mattheüs 27: 15-26

## Hoofdstuk 19



*Bijbelcommentaar op Johannes; blz. 383-427*

Vers 10 **Pilatus Verantwoordelijk.** – (Johannes 19:10 aangehaald.) *"Ik heb macht."* Door dit te zeggen, liet Pilatus zien dat hij zichzelf verantwoordelijk stelde voor de veroordeling van Christus, voor de wrede geseling en voor de beledigingen Hem aangedaan voordat iets verkeerd tegen Hem bewezen was. Pilatus was gekozen en aangewezen om recht toe te passen, maar hij was bang om dit te doen. Als hij de macht had uitgeoefend die hij naar zijn zeggen bezat, die zijn positie hem verschaften en Christus had verdedigd, zou hij niet aansprakelijk voor Zijn dood zijn geweest. Christus zou wel gekruisigd zijn, maar Pilatus zou niet schuldig gehouden zijn (RH 23 jan., 1900).

Vers 14,15 Zie EGW over Mattheüs 27: 22-23

Vers 15 **Laatste Hoop Vervlogen.** – Hoe groot was het verdriet van Christus bij het zien, hoe de joden hun eigen bestemming bepaalden waarvan geen redding meer mogelijk was! Alleen Hij kon de betekenis van hun verwerping, verraad en veroordeling van de Zoon van God begrijpen. Zijn laatste hoop voor het joodse volk was verdwenen. Niets kon hun noodlot afwenden. God werd door de vertegenwoordigers van het volk als hun Heerser verloochend. Ongevallen werelden, ja, het gehele hemelse universum hoorde de lasterlijke woorden: *"Wij hebben geen koning dan alleen de keizer."* De God des hemels had hun keus vernomen. Hij had hun de kans gegeven zich te bekeren, maar zij wilden niet. Veertig jaar later werd Jeruzalem verwoest en de Romeinse macht overheerste het volk. Toen hadden zij geen bevrijder. Zij hadden geen koning, alleen de keizer. Van die tijd af was het joodse volk als natie, een tak van de wijnstok afgesneden - een dode, onvruchtbare tak, die vergaderd en verbrand zou worden - zwerfend van land tot land door de wereld, van eeuw tot eeuw, dood - dood in misdaden en zonden - zonder een Heiland (YI 1 febr., 1900).

Vers 15,16 Zie EGW over Mattheüs 27: 25-26

Vers 16 **Reacties op Jezus' Veroordeling.** – Jezus, de Zoon van God, werd aan het volk overgeleverd om gekruisigd te worden. Met kreten van triomf voerden zij de Heiland weg naar Golgotha. Het nieuws van Zijn veroordeling had zich door geheel Jeruzalem verbreid en bracht schrik en zielsangst in duizenden harten, maar tevens boosaardige blijdschap bij velen die door Zijn leer waren bestraft (Ongedateerd MS 127).

Vers 18 Zie EGW over Mattheüs 27: 38

Vers 9 Zie EGW over Mattheüs 27: 37

Vers 25-27 Johannes en Maria Keerden Terug. – Christus, die de zonden der wereld droeg, scheen verlaten; maar Hij werd niet

Page 1149-1150 blz. 422

volkomen alleen gelaten. Johannes stond dicht bij het kruis. Maria was flauw gevallen onder haar zielelijden en Johannes had haar meegenomen naar zijn huis, ver van het kwellende toneel. Maar hij zag dat het einde naderde en bracht haar weer naar het kruis (MS 45, 1897).

Vers 30 (Zie EGW over Mattheüs 27: 45-46, 50). **De Overeenkomst werd Volkomen Uitgevoerd.** – Toen Christus deze woorden sprak, richtte Hij Zich tot Zijn Vader. Christus was niet alleen toen Hij dit grote offer bracht. Het was de vervulling van het verbond, gesloten tussen de Vader en de Zoon, eer de fundamenten der aarde werden gelegd. Zij sloten met ineengeslagen handen een plechtige overeenkomst dat Christus de Plaatsvervanger en Borg voor het mensdom zou worden, als dat door de





*Bijbelcommentaar op Johannes; blz. 383-427*

drogredenen van satan zou worden overwonnen. De overeenkomst werd nu volkomen uitgevoerd. De climax was bereikt. Christus was Zich bewust dat Hij de gelofte die Hij had afgelegd, op de letter had vervuld. In de dood was Hij meer dan overwinnaar. De prijs voor de verlossing was voldaan. (MS 111, 1897).

**De laatste Band van Sympathie Doorgesneden.** – Toen Christus uitriep: *“Het is volbracht!”* triomfeerde heel de hemel. De strijd tussen Christus en satan m.b.t. de uitvoering van het verlossingsplan was voorbij. De geest van satan en zijn werken had diep wortel geschoten in de genegenheid van de mensen. Als satan de macht had verkregen, zou dat voor de wereld de dood hebben betekend. De onverzoenlijke haat die hij voor de Zoon van God koesterde, kwam tot uiting in de wijze waarop hij Hem behandelde terwijl Hij op aarde was. Het verraad, het verhoor en de kruisiging van Christus waren uitgedacht door de gevallen vijand. Zijn haat, tot uiting gebracht door het doden van Gods Zoon, plaatste satan daar waar zijn duivelse aard geopenbaard werd aan alle geschapen wezens, die niet in zonde waren gevallen.

De heilige engelen waren ontzet dat één, die tot hun aantal had behoord, zo diep kon vallen door zich schuldig te maken aan een dergelijke wreedheid. Elk gevoel van sympathie of medelijden die zij ooit voor satan in zijn ballingschap hadden gevoeld, was nu in hun harten gedoofd. Dat zijn nijd geuit zou worden door een dergelijke wraak op een onschuldig Persoon, was voldoende om hem te ontdoen van het gewaad van hemels licht dat hij zelf had aangenomen en de afgrijselijke misvorming daaronder te ontdekken; maar een dergelijke boosaardigheid te openbaren jegens de Goddelijke Zoon van God, Die met ongekende zelfverloochening en liefde voor de schepselen, naar Zijn beeld geschapen, was neergedaald uit de hemel om hun gevallen natuur aan te nemen, was zo'n afschuwelijke misdaad tegen de hemel dat het de engelen deed huiveren van afgrijzen en voor altijd de laatste band van sympathie verbrak die tussen satan en de hemelse wereld. (3SP 183-184).

Page 1150 blz. 423

(Mattheüs 27: 51). **Satan Viel als de Bliksem.** – Toen Christus uitriep: *“Het is volbracht!”* scheurde Gods onzichtbare hand het sterke weefsel, dat het voorhangsel in de tempel vormde, van boven naar beneden. De weg tot het Heilige der heiligen werd zichtbaar gemaakt. God boog voldaan het hoofd. Nu konden Zijn gerechtigheid en genade hand in hand gaan. Hij kon rechtvaardig zijn en toch allen die in Christus zouden geloven rechtvaardigen. Hij zag neer op het offer dat aan het kruis stierf, en zei: *“Het is volbracht. Het mensdom krijgt nog een kans.”* De prijs voor de verlossing was voldaan en satan viel als een bliksem uit de hemel (MS 111, 1897).

Vers 38, 39 Zie EGW over Mattheüs 27: 38.

## Hoofdstuk 20

Vers 16, 17 (Jesaja 13:12; Mattheüs 28:18; Hebreeën 1:6). **Het Verdrag Bekrachtigd.** (Johannes 20:16, 17 aangehaald) Jezus weigerde de aanbidding van Zijn volk te ontvangen eer Hij wist dat Zijn offer door de Vader was aanvaard en Hij van God Zelf de verzekering had ontvangen dat Zijn verzoening voor de zonden van Zijn volk volledig en afdoende was, zodat zij door Zijn bloed eeuwig leven konden krijgen. Jezus voer onmiddellijk op naar de hemel en stelde Zich voor Gods troon,



*Bijbelcommentaar op Johannes; blz. 383-427*

terwijl Hij de tekenen van schande en wreedheid op Zijn voorhoofd en in Zijn handen en voeten toonde. Maar Hij weigerde de erekroon en het koninklijke kleed aan te nemen. Hij weigerde tevens de aanbidding van de engelen zoals Hij de hulde van Maria had geweigerd, alvorens Zijn Vader te kennen gaf, dat Zijn offer was aanvaard.

Hij had ook eerst een verzoek betreffende Zijn uitverkorenen op aarde. Hij wilde dat de relatie duidelijk zou zijn aangegeven, dat Zijn verlost van nu af door de hemel en door Zijn Vader gesteund zouden worden. Zijn gemeente moest gerechtvaardigd en aangenomen worden, eer Hij de hemelse eer kon aanvaarden. Hij zei dat het Zijn wil was, dat waar Hij was, ook Zijn gemeente zou zijn; als Hij verheerlijkt zou worden, moest Zijn volk die heerlijkheid met Hem delen. Zij, die met Hem op aarde lijdten, moesten tenslotte met Hem heersen in Zijn Koninkrijk. Op de meest nadrukkelijke wijze pleitte Christus voor Zijn gemeente door Zijn belangen met de hunne te vereenzelvigen en vol liefde en met een volharding, sterker dan de dood, hun rechten en aanspraken, die zij door Hem verkregen hadden, te verdedigen.

Gods antwoord op dit beroep klinkt in de aankondiging: *"Dat alle engelen Gods Hem aanbidden."* Elke aanvoerder van engelen geeft gehoor aan het Goddelijke bevel en door de gehele hemel weergalmt het *"Waardig, waardig is het Lam, dat geslacht is;"* Dat weer leeft als een triomfantelijke Overwinnaar! De ontelbare engelen werpen zich voor de Verlosser neer. De bede van Christus

Page 1150-1151 blz. 424

wordt toegestaan; de gemeente is gerechtvaardigd door Hem, haar Vertegenwoordiger en Hoofd. Hier bekrachtigt de Vader de overeenkomst met Zijn Zoon, dat Hij Zich zal laten verzoenen met boetvaardige en gehoorzame mensen, om hen weer aan te nemen in Gods gunst door de verdiensten van Christus. Christus geeft de garantie dat Hij een mens kostbaarder zal maken dan fijn goud, ja, het goud van Ofir. Aan de Vorst des levens is nu alle macht gegeven in hemel en op aarde. Toch vergeet Hij geen moment Zijn arme discipelen in een zondige wereld, maar maakt Zich gereed om naar hen terug te keren om hun Zijn macht en heerlijkheid mee te delen. Op deze wijze verbond de Verlosser der mensheid door Zijn eigen offer de aarde met de hemel, de sterfelijke mens met de oneindige God (3SP 202, 203).

Vers 17 (Johannes 10:18). **Christus Bleef Geheel en Al in het Graf.** – Jezus zei tegen Maria: *"Raak Mij niet aan, want Ik ben nog niet opgevaren naar de Vader."* Toen Hij aan het kruis in de dood Zijn ogen sloot, voer de ziel van Christus niet dadelijk op naar de hemel, zoals velen geloven; hoe konden anders Zijn woorden zijn: *"Ik ben nog niet opgevaren naar de Vader?"* De geest van Christus sliep in het graf zoals Zijn lichaam, en zweefde niet naar de hemel om daar een gescheiden bestaan te leiden en neer te zien op de treurende discipelen die het lichaam balsemden waaruit Hij was ontvlicht. Alles wat het leven en bewustzijn van Jezus had gevormd, bleef in Zijn lichaam in het graf en toen Hij daaruit tevoorschijn kwam, was dat als een geheel wezen; Hij behoefde Zijn geest niet terug te roepen uit de hemel. Hij had de macht Zijn leven af te leggen en het weer op te nemen (3SP 203, 204).

Vers 21,22 **Een Voorsmaak van Pinksteren.** – De daad van Christus door op hen te blazen en hen de Heilige Geest te geven, hen Zijn vrede te schenken, was als enkele druppels alvorens de plasregen gegeven zou worden op het Pinksterfeest. Jezus doordrong Zijn discipelen van dit feit, dat naarmate zij verder zouden gaan met het werk dat hun was toevertrouwd, zij steeds beter de aard van het werk zouden begrijpen en de manier waarop het Koninkrijk van Christus op aarde zou worden



*Bijbelcommentaar op Johannes; blz. 383-427*

opgericht, beter zouden begrijpen. Zij waren aangewezen als getuigen van de Heiland; zij moesten getuigen wat zij van Zijn opstanding gezien en gehoord hadden; zij moesten de genadige woorden herhalen, die van Zijn lippen waren gekomen. Zij kenden Zijn heilig karakter; Hij was als een engel die in de zon stond zonder schaduw te werpen. Het was het heilige werk der apostelen om het vlekkeloze karakter van Christus aan de mensen te tonen als de maatstaf van hun leven. De discipelen waren zo betrouwbaar omgegaan met dit Voorbeeld van heiligheid, dat zij tot op zekere hoogte wat betreft hun karakter in Hem waren opgegaan; zij waren in het bijzonder geschikt om aan de wereld Zijn geboden en voorbeeld bekend te maken (3SP 243, 244).

Page 1151 blz. 425

Vers 23 (Mattheüs 16:18, 19; 18:18). **De Mens kan Geen Enkele Smet van Zonde Wegnemen.** – Christus gaf geen kerkelijk recht om zonden te vergeven of aflaten te verkopen, zodat de mensen konden zondigen zonder Gods misnoegen op te wekken; ook gaf Hij Zijn dienstknechten niet de vrijheid om een gave of koopsom aan te nemen als bedekking voor de zonde om aan verdiende vermaning te ontsnappen. Jezus gaf Zijn discipelen de opdracht om in Zijn naam vergeving van zonden te prediken onder alle volken; maar zij hadden zelf niet de macht om ook maar een enkele smet van zonde van de kinderen van Adam weg te nemen.... Wie de aandacht van de mensen zou vestigen op zichzelf als iemand, die macht gekregen heeft om zonden te vergeven, roept Gods toorn over zichzelf op, want hij keert de mensen af van God in de hemel die zonden vergeeft, om deze te richten op een zwakke, dwalende sterveling (3SP 245, 246).

Vers 24-29 **Thomas door Tederheid Gewonnen.** – Jezus gaf door Zijn aanpak van Thomas aan Zijn volgelingen de les betreffende de manier waarop zij hen moeten behandelen, die twijfel koesteren aan godsdienstige waarheden en die deze twijfel de boventoon laten voeren. Hij overstelpte Thomas niet met verwijtende woorden en ging ook geen redetwist met hem aan; maar met een kenmerkende minzaamheid en tederheid openbaarde Hij Zich aan de twijfelaar. Thomas had een uiterst onredelijke positie ingenomen door de enige voorwaarde waarop hij zou geloven, voor te schrijven, maar Jezus brak door Zijn edelmoedige liefde en welwillendheid alle hinderpalen die hij had opgericht, af. Aanhoudende strijd zal zelden het ongeloof verzwakken, maar het eerder brengen in een positie van zelfverdediging, waar het nieuwe steun en verontschuldiging vindt. Jezus, Die in Zijn liefde en barmhartigheid geopenbaard wordt als de gekruisigde Zaligmaker, zal menige onwillige lippen de erkenning van Thomas afdwingen: "*Mijn Heere en mijn God*" (3SP 222).

## Hoofdstuk 21

Vers 15-17 **Petrus Leerde Onderrichten.** – Daar was Petrus, die zijn Heer verloochende. Nadat hij gevallen was en tot bekering was gekomen, zei Jezus tot hem: "*Weid Mijn lammeren.*" Voor dat de voeten van Petrus uitgleden, bezat hij niet de geest van zachtmoedigheid, nodig om de lammeren te weiden; maar nadat hij zich bewust was van zijn eigen zwakheid, wist hij precies hoe hij de dwalenden en



*Bijbelcommentaar op Johannes; blz. 383-427*

gevallen kon onderrichten; hij kon hen in teder medeleven benaderen en hen helpen (HS 121).

(Lukas 22:31-32). **Waarachtig Herstel Bereikt de Wortels.** – Petrus heeft nooit het pijnlijke toneel van zijn vernedering vergeten. Hij vergat niet hoe hij Christus had verloochend om naderhand te menen dat het geen erg grote zonde was. Alles was

Page 1151-1152 blz. 426

pijnlijke werkelijkheid voor de dwalende discipel. Zijn verdriet over zijn zonde was even intens als zijn verloochening was geweest. Na zijn bekering deed hij de oude beweringen niet in de geest en manier van voorheen....

Driemaal toetste Christus Petrus na Zijn opstanding. *"Simon, zoon van Jonas,"* zei Hij, *"hebt gij Mij lief, meer dan dezen? Hij zeide tot Hem: Ja, Heere, Gij weet dat ik U liefheb. Hij zeide tot hem: Weid Mijn lammeren. Hij zeide ten tweede male weder tot hem: Simon, zoon van Jonas, hebt gij Mij waarlijk lief? En hij zeide tot Hem: Ja Heere, gij weet dat ik U liefheb. Hij zeide tot hem: Hoed mijn schapen."*

Deze hart onderzoekende vraag was noodzakelijk in het geval van Petrus en is ook nodig voor ons. Het werk van herstel kan nooit grondig zijn, als de wortels van het kwaad niet worden bereikt. Telkens weer zijn de takken afgeknipt, terwijl de wortel van bitterheid is achtergebleven om weer op te komen en velen te verontreinigen; maar de diepste diepte van het verborgen kwaad moet worden bereikt, de zedelijke zintuigen moeten worden beoordeeld en nog eens beoordeeld in het licht van Gods aanschijn. Het dagelijks leven getuigt of het werk al dan niet echt is.

Toen Christus voor de derde maal tot Petrus zei: *"Hebt gij Mij lief?"* drong de onderzoekende vraag door tot in zijn hart. Petrus viel, door zichzelf veroordeeld, op de Rots met de woorden: *"Heere, Gij weet alles, Gij weet dat ik U liefheb."*

Dit is het werk voor iedereen, die God heeft onteerd en het hart van Christus heeft pijn gedaan door het verloochenen van waarheid en recht. Als de verzochte ziel het beproevende proces ondergaat en het eigen ik niet gewekt wordt om zich gekwetst en misbruikt te voelen door de toets, openbaart het onderzoekende mes dat de ziel werkelijk voor het eigen ik dood is en voor God leeft.

Sommigen beweren dat als iemand struikelt en valt, zo iemand nooit zijn vroegere positie terug kan krijgen; maar het geval dat voor ons ligt, spreekt dit tegen. Voordat Petrus Christus had verloochend, zei Christus tot hem: *"Wanneer gij bekeerd zult zijn, versterk dan uw broeders."* Door aan zijn zorg de zielen toe te vertrouwen waarvoor Hij Zijn leven had gegeven, gaf Christus aan Petrus het krachtigste bewijs van Zijn vertrouwen in zijn herstel. Hij kreeg de opdracht niet alleen de schapen, maar ook de lammeren te voeden - een veel meer omvattend en fijngevoeliger werk dan hem tot dusver was aangewezen. Niet alleen moest hij het Woord des levens aan anderen voorhouden, hij moest ook een herder van de kudde zijn (YI 22 dec., 1898).

Vers 18,19 (Mattheüs 19:28; 25:31; Romeinen 8:17; 1 Petrus 4:13). **Een Herboren Petrus.** – (Johannes 21:18-22 aangehaald). Petrus was nu nederig genoeg om de woorden van Christus te begrijpen en zonder vragen te stellen, werd de eens zo rusteloze, snoevende, zelfvertrou-

Page 1152 blz. 427

wende discipel onderworpen en berouwvol. Hij volgde inderdaad zijn Heer - de Heer Die hij had verloochend. De gedachte dat Christus hem niet had verloochend en verworpen was voor Petrus een licht, troost en zegen. Hij had het gevoel dat hij uit



*Bijbelcommentaar op Johannes; blz. 383-427*

vrije wil gekruisigd kon worden, maar dan met het hoofd omlaag. En hij, die zozeer deel had aan het lijden van Christus, zal ook delen in Zijn heerlijkheid, als Hij gezeten zal zijn op de troon Zijner heerlijkheid (YI 22 dec., 1898).